

Dziennik Urzędowy

L 293

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

11 listopada 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1138/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji..... 1
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1139/2011 z dnia 10 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii..... 19
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1140/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. ustanawiające zakaz połowów widlaków w wodach UE i w wodach międzynarodowych obszarów V, VI i VII przez statki pływające pod banderą Hiszpanii 20
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1141/2011 z dnia 10 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 272/2009 uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego odnośnie do używania urządzeń do prześwietlania osób w portach lotniczych UE ⁽¹⁾ 22
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1142/2011 z dnia 10 listopada 2011 r. ustanawiające załączniki X i XI do rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych 24

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1143/2011 z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej prochloraz, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE ⁽¹⁾** 26

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1144/2011 z dnia 10 listopada 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ... 31

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1145/2011 z dnia 10 listopada 2011 r. ustalające maksymalną stawkę dopłat do prywatnego przechowywania oliwy z oliwek w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1023/2011 33

DECYZJE

- ★ **Decyzja Rady 2011/729/WPZiB z dnia 10 listopada 2011 r. zmieniająca decyzję 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii**..... 35

2011/730/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu pryszczycy w Bułgarii w 2011 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 7993)**..... 36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1138/2011

z dnia 8 listopada 2011 r.

w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki tymczasowe

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 446/2011 ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji („państwa, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto zawiadomieniem o wszczęciu opublikowanym w dniu 13 sierpnia 2010 r. ⁽³⁾ w następstwie skargi złożonej w dniu 30 czerwca 2010 r. przez dwóch producentów unijnych, Cognis GmbH (Cognis) oraz Sasol Olefins & Surfactants GmbH (Sasol) (zwanych razem „skarżącymi”). Te dwa przedsiębiorstwa reprezentują dużą część – w tym przypadku ponad 25 % – całkowitej unijnej produkcji produktu objętego dochodzeniem.
- (3) Jak wskazano w motywie 9 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających

znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca OD („okres badany”).

2. Dalsze postępowanie

- (4) Po powiadomieniu o istotnych faktach i wnioskach, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się.
- (5) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.
- (6) Wszystkie strony zostały następnie poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji, oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkie strony otrzymały czas na przedstawienie uwag związanych z ujawnieniem ostatecznych ustaleń.
- (7) Rozpatrzono, a w stosownych wypadkach uwzględniono, ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (8) Jak opisano w motywach 10 i 11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, produktem objętym postępowaniem są nasycone alkohole tłuszczowe o długości

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 122 z 11.5.2011, s. 47.

⁽³⁾ Dz.U. C 219 z 13.8.2010, s. 12.

łańcucha węglowego C8, C10, C12, C14, C16 lub C18 (wyłączając izomery rozgałęzione), w tym nierozgałęzione nasyczone alkohole tłuszczowe (zwane także „poszczególnymi frakcjami”) oraz mieszanki zawierające w przeważającej części kombinację długości łańcuchów węglowych C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (powszechnie kategoryzowanych jako C8-C10), mieszanki zawierające w przeważającej części kombinację długości łańcuchów węglowych C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (powszechnie kategoryzowanych jako C12-C14) oraz mieszanki zawierające w przeważającej części kombinację długości łańcuchów węglowych C16-C18, pochodzące z Indii, Indonezji i Malezji, objęte obecnie kodami CN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 oraz ex 3823 70 00.

- (9) Po wprowadzeniu środków tymczasowych niektóre strony skarżyły się, że definicja produktu objętego postępowaniem jest niejednoznaczna. Twierdziły one, że zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu zakres produktu obejmuje tylko liniowe alkohole tłuszczowe i ich mieszanki, wyłączając alkohole tłuszczowe i ich mieszanki, zawierające izomery rozgałęzione, oraz rozgałęzione alkohole tłuszczowe i ich mieszanki. Inne strony twierdziły, że nie ma sensu wykluczać alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek zawierających izomery rozgałęzione produkowane w procesie „oxo”, ponieważ mają one takie samo zastosowanie i konkurują z liniowymi alkoholami tłuszczowymi i ich mieszankami na rynku.
- (10) Stwierdzono, że wszystkie rodzaje alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek objęte niniejszym dochodzeniem, zgodnie z opisem w motywie 8, pomimo ewentualnych różnic w zakresie surowca wykorzystanego do produkcji lub różnic w procesie produkcji, mają takie same lub bardzo podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są wykorzystywane do takich samych celów. Ewentualne różnice dotyczące produktu objętego postępowaniem nie mają wpływu na jego podstawową definicję, właściwości lub postrzeganie tego produktu przez różne podmioty.
- (11) Z tego względu należy utrzymać tymczasową decyzję o wyłączeniu alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek zawierających rozgałęzione izomery z zakresu produktu, o którym mowa w zawiadomieniu o wszczęciu, oraz o wyłączeniu produkcji rozgałęzionych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek przez te przedsiębiorstwa z definicji produkcji unijnej (w tym przedsiębiorstwa produkujące alkohole tłuszczowe i ich mieszanki w procesie „oxo”). Wobec braku innych uwag w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem motywy 10 i 11 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

2. Produkt podobny

- (12) Przypomina się, że w motywie 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zawarto tymczasowe ustalenie, iż liniowe i rozgałęzione alkohole tłuszczowe i ich mieszanki nie są produktami podobnymi, a zatem dane dotyczące producentów produkujących alkohole tłuszczowe i ich mieszanki z rozgałęzionych izomerów powinny zostać wyłączone z analizy szkody.

- (13) Wobec braku innych uwag na temat produktu podobnego motywy 12 i 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

C. DUMPING

1. Indie

1.1. Wartość normalna

- (14) Wobec braku uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 14 do 18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.2. Cena eksportowa

- (15) Wobec braku uwag dotyczących określenia ceny eksportowej niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywie 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.3. Porównanie

- (16) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń obaj producenci eksportujący z Indii podtrzymali swój wniosek, aby sprzedaż jednemu z pierwotnych skarżących w Unii podczas OD nie była uwzględniana przy obliczaniu marginesu dumpingu (zob. motyw 22 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). Przedsiębiorstwa oparły swój wniosek na fakcie, iż art. 9.1 Porozumienia antydumpingowego WTO przewiduje, że kwota cła, które ma być nałożone, jest równa pełnemu marginesowi dumpingu lub mniejsza. Producenci eksportujący z Indii powołali się także na art. 2.4 Porozumienia antydumpingowego WTO, zgodnie z którym należy przeprowadzić obiektywne porównanie między ceną eksportową a wartością normalną. Na tej podstawie utrzymywali, że skarżący wynegocjował z nimi zakup bardzo dużych ilości po bardzo niskich cenach w tym samym czasie, kiedy przygotowywał skargę, a zatem ceny tych transakcji nie były ustalone w sposób obiektywny. Z tego względu nie należy uwzględniać tych transakcji w obliczeniach dotyczących dumpingu.
- (17) Po pierwsze należy zaznaczyć, że fakt, iż Porozumienie antydumpingowe WTO przewiduje możliwość nałożenia cła poniżej pełnego marginesu dumpingu, nie oznacza takiego obowiązku. W art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nałożono jedynie obowiązek ograniczenia cła antydumpingowego do poziomu wystarczającego do usunięcia szkody. Ponadto nie przedstawiono dowodów na to, że ceny nie były swobodnie negocjowane przez strony. Analiza zakupów ogółem dokonanych przez skarżącego, o którym mowa, także wykazała, że ceny wynegocjowane z dwoma producentami eksportującymi z Indii nie odbiegały od cen uzgodnionych w przypadku zakupów porównywalnych produktów przez skarżącego, o którym mowa, od innych dostawców. Ponadto ustalono, że skarżący dokonywał przywozu produktu objętego postępowaniem od producentów eksportujących z Indii przez kilka lat, a nie tylko w OD. Dodatkowo

jeden producent eksportujący oświadczył podczas przesłuchania ustnego, któremu przewodniczył rzecznik praw stron, że ceny dla skarżącego, o którym mowa, były strukturalnie niższe od stosowanych wobec innych klientów. Podsumowując, nie ma dowodów świadczących o tym, że ceny nie zostały ustalone w sposób obiektywny tylko dlatego, że sprzedaż była dokonywana na rzecz skarżącego, i niniejszym potwierdza się, że wniosek zostaje odrzucony.

(18) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń obaj producenci eksportujący z Indii podtrzymali swój wniosek o dostosowanie z tytułu przeliczania walut zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego, twierdząc, że rupia indyjska (INR) umacniała się od listopada 2009 r. względem euro (EUR), co mogło zmniejszyć wynik obliczenia marginesu dumpingu (zob. motyw 23 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). Obaj producenci eksportujący przyznali, że ich ceny sprzedaży w drugiej połowie OD były wyższe od cen w pierwszej połowie OD, ale twierdzili, że tendencja ta była spowodowana wyłącznie zwiększeniem kosztów surowców i ogólną poprawą sytuacji na rynku po zakończeniu kryzysu gospodarczego, nie odzwierciedlała natomiast wzrostu wartości INR wobec EUR. Przedsiębiorstwa twierdziły ponadto, że nawet gdyby miały możliwość regularnego dostosowywania swoich cen w krótkich odstępach czasu, to i tak nigdy nie byłyby w stanie dokładnie przewidzieć zmian kursów wymiany walut w przyszłości.

(19) W dochodzeniu wykazano, że pomimo iż INR umacniała się stopniowo wobec EUR w drugiej połowie OD, w przypadku każdego producenta eksportującego z Indii ceny sprzedaży głównych produktów stosowane wobec kilku najważniejszych klientów zmieniały się z miesiąca na miesiąc, zwłaszcza w drugiej połowie OD. Zatem nic nie wskazuje na to, że ceny sprzedaży do Unii nie mogły być jednocześnie dostosowane do zmian w kursach wymiany walut w ciągu 60 dni, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego oraz art. 2.4.1 Porozumienia antydumpingowego WTO. Jako że w kilku przypadkach ceny były zmieniane często, można było wówczas uwzględnić również zmiany w kursach wymiany walut. Ponadto wynika z tego, że rynek alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek jest generalnie otwarty na częste zmiany cen. Dlatego nawet w przypadkach, gdy ceny były zmieniane mniej często, nie ma dowodów na to, że nie było to podyktowane decyzją gospodarczą stron. Fakt, że ceny mogą być szybko dostosowywane do zmian sytuacji na rynku (w tym przypadku rzekomo do zmian kursów wymiany walut), dał producentom eksportującym z Indii możliwość uwzględnienia takich zmian w cenach sprzedaży, z czego wydaje się, że w pewnej liczbie przypadków skorzystali. Z tego względu dostosowanie z tytułu przeliczania walut nie jest uzasadnione i wniosek zostaje odrzucony.

(20) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden producent eksportujący z Indii wystąpił z twierdzeniem, że kwota dostosowania przyznana na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego z uwagi na różnice

w podatkach pośrednich w odniesieniu do niektórych typów produktu powinna zostać również przyznana w odniesieniu do produktów i mieszanek o długości łańcuchów węglowych C12 i C14, ponieważ cło zapłacone za surowce wykorzystane do ich produkcji zostało zwrócone przy wywozie produktu. Podczas dochodzenia nie przedstawiono jednak informacji, które mogłyby zostać zweryfikowane na miejscu, świadczących o tym, że takie cło zostało rzeczywiście później zwrócone. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo stwierdziło, że jego uwagi zostały źle zrozumiane i że wszystkie surowce wykorzystane do produkcji produktów i mieszanek o długości łańcuchów węglowych C12 i C14 były przywożone bezcłowo. Ze względu na to, że należy zapłacić podatek pośredni, jeśli te surowce są następnie włączone do produktów sprzedawanych na rynku krajowym, przedsiębiorstwo wystąpiło o dostosowanie wartości normalnej w odniesieniu do tych typów produktu. Dowody przedstawione podczas weryfikacji świadczą jednak o tym, że konkretne surowce potrzebne do produkcji typów produktu o długości łańcuchów węglowych C12 i C14, przywożone bezcłowo w OD, wystarczały do produkcji zaledwie ułamka sprzedaży eksportowej tego produktu przez przedsiębiorstwo w OD. Pewne jest zatem, że co najmniej dwie trzecie poddanego wywozowi produktu o długości łańcuchów węglowych C12 i C14 zostało wyprodukowanych z użyciem surowców, za które zapłacono cła przywozowe. Ponieważ przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dowodów świadczących o tym, że któreś z tych surowców, których przywóz odbywał się bezcłowo, były wykorzystywane do celów sprzedaży eksportowej do Unii, a nie do celów sprzedaży eksportowej do państw trzecich, powyższy wniosek zostaje odrzucony.

(21) Wobec braku innych uwag dotyczących porównania niniejszym potwierdza się treść motywów od 20 do 23 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.4. Margines dumpingu

(22) Wobec braku uwag na temat obliczenia marginesu dumpingu treść motywów od 24 do 26 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzona.

(23) Ostatecznie ustalona wielkość dumpingu wyrażona jako wartość procentowa ceny netto CIF na granicy Unii przed ocenieniem kształtuje się następująco:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	9,3 %

2. Indonezja

2.1. Wartość normalna

- (24) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący z Indonezji wystąpił z twierdzeniem, że w badaniu rentowności transakcji nie należało przypisywać kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych do poszczególnych transakcji na podstawie obrotu i że to spowodowało, iż część transakcji została uznana za nieprzynoszące zysku. Wniosek przeanalizowano, ale stwierdzono, że przypisywanie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na podstawie obrotu jest właściwsze, z uwagi na charakter tych kosztów, które są bardziej związane z wartością niż ilością. Należy zaznaczyć, że całkowita kwota kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przypisana do każdego typu produktu pozostaje taka sama bez względu na to, którą z dwóch metod stosuje się podczas przypisywania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych do poszczególnych transakcji. Na końcu przeanalizowano na nowo transakcje, w których przypadku producent eksportujący podawał w wątpliwość wynik badania rentowności, i potwierdzono, że transakcje te nie przyniosły zysku. Z tego powodu wniosek zostaje odrzucony.
- (25) Ten sam producent eksportujący z Indonezji twierdził także, że podczas określania poziomu zysku stosowanego do skonstruowania wartości normalnej nie powinno się wykluczać zysku ze sprzedaży uznanej za niedokonaną w zwykłym obrocie handlowym na poziomie typu produktu, ponieważ ponad 80 % całkowitej sprzedaży krajowej było z zyskiem. W odniesieniu do tego twierdzenia, należy przypomnieć, że ustalenie, która sprzedaż jest dokonywana w zwykłym obrocie handlowym, odbywa się na poziomie typu produktu, zgodnie z wyjaśnieniem w motywach od 29 do 32 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, ponieważ jest to najwłaściwszy sposób dokładnego dopasowania cen sprzedaży do powiązanych kosztów produkcji. Ponadto przepis art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego nie wyklucza w stosownych przypadkach podziału produktu objętego dochodzeniem na typy produktu. Z tego względu sprzedaż uznana za niedokonaną w zwykłym obrocie handlowym jest wyłączona na poziomie typu produktu z obliczeń zysku stosowanego do skonstruowania wartości normalnej. Z tego powodu wniosek zostaje odrzucony.
- (26) Ten sam producent eksportujący z Indonezji twierdził także, że podczas konstruowania wartości normalnej dla niektórych typów produktu nie dokonano odliczeń kwoty dostosowań, aby przywrócić wartości normalne do poziomu *ex-works*. Wniosek ten przyjęto i wprowadzono odpowiednie poprawki w obliczeniach.
- (27) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 27 do 33 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych – z uwzględnieniem poprawek wskazanych w motywie 26 niniejszego rozporządzenia.

2.2. Cena eksportowa

- (28) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden producent eksportujący z Indonezji wystąpił z zarzutem, że nie

przedstawiono uzasadnienia do uznania jego ceny dla powiązanego przedsiębiorstwa importującego w Unii za niewiarygodną oraz do skonstruowania ceny eksportowej w odniesieniu do tej sprzedaży zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie należy zaznaczyć, że ceny transferowe pomiędzy powiązаныmi stronami nie są uznawane za wiarygodne, ponieważ mogą one być sztucznie ustalane na różnych poziomach w zależności od tego, co jest bardziej korzystne dla zainteresowanych powiązanych przedsiębiorstw. Dlatego konstruowanie ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, z wykorzystaniem rozsądnej marży zysku niezależnej od rzeczywistego zysku wynikającego z cen transferowych, pozwala na uniknięcie zafałszowań, które mogą powstać na skutek cen transferowych. Z tego powodu wniosek zostaje odrzucony.

- (29) W odniesieniu do sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanych importerów znajdujących się w Unii, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, obaj eksporterzy z Indonezji stwierdzili, że marża zysku wykorzystana do skonstruowania ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego była niewłaściwa. Obaj argumentowali, że zysk, który uwzględniono na etapie środków tymczasowych odnosił się tylko do jednego, częściowo współpracującego importera i nie został zweryfikowany, a zatem był niewiarygodny. Z tego względu zaproponowali zastosowanie zysku 5 %, jak to miało miejsce w innych dochodzeniach. Z uwagi na niski poziom współpracy niezależnych importerów w niniejszym dochodzeniu wniosek został przyjęty i zastosowano poziom zysku 5 %, który jest zgodny z poziomami zysku stosowanymi w poprzednich dochodzeniach dotyczących tego samego sektora.
- (30) Wobec braku innych uwag dotyczących porównania niniejszym potwierdza się treść motywów od 34 do 36 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych – dostosowaną zgodnie z wyjaśnieniem w motywie 29 niniejszego rozporządzenia.

2.3. Porównanie

- (31) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń obaj eksporterzy z Indonezji zwrócili uwagę, że nie należało dokonywać dostosowania ze względu na różnice w prowizjach zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) w przypadku sprzedaży za pośrednictwem właściwych powiązanych przedsiębiorstw handlowych w państwie trzecim. Oba przedsiębiorstwa twierdziły, że ich zakłady produkcyjne w Indonezji oraz właściwe powiązane przedsiębiorstwa handlowe w Singapurze tworzą jeden podmiot gospodarczy i przedsiębiorstwa handlowe w państwie trzecim działają jako dział eksportu powiązanych przedsiębiorstw w Indonezji. W obu przypadkach jednak sprzedaż krajowa, a także część sprzedaży eksportowej do państw trzecich jest bezpośrednio fakturowana przez producenta w Indonezji, a przedsiębiorstwa handlowe w Singapurze otrzymują określoną prowizję. W przypadku jednego z indonezyjskich przedsiębiorstw ta prowizja była ujęta w umowie obejmującej tylko sprzedaż eksportową. Ponadto przedsiębiorstwa handlowe w państwie trzecim sprzedają także produkty wytwarzane przez innych producentów, w jednym przypadku także producentów niepowiązanych. Najwyraźniej oba powiązane przedsiębiorstwa handlowe w Singapurze pełnią zatem funkcje

zbliżone do funkcji pośrednika pracującego na zasadzie prowizji. Z tego powodu wniosek zostaje odrzucony.

- (32) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indonezji i jeden indonezyjski producent eksportujący podtrzymali wnioski w sprawie jednego podmiotu gospodarczego, o którym mowa w poprzednim motywie. Argumentowali, że w sprawie Matsushita przeciwko Radzie⁽¹⁾ Trybunał stwierdził, że z faktu, iż producent wykonuje pewne funkcje związane ze sprzedażą, nie wynika, że przedsiębiorstwo produkcyjne i przedsiębiorstwo handlowe nie mogą tworzyć jednego podmiotu gospodarczego. Ponadto twierdzili także, że sprzedaż do państw trzecich prowadzona przez eksportera bezpośrednio, bez udziału przedsiębiorstwa handlowego w Singapurze, stanowiła zaledwie niewielki odsetek sprzedaży eksportowej, a w orzeczeniu w sprawie Interpipe⁽²⁾ Sąd stwierdził, że niewielkie ilości bezpośredniej sprzedaży dokonywanej przez producenta nie stanowiły poparcia dla zarzutu, że nie było jednego podmiotu gospodarczego. Wreszcie, zwrócili uwagę, że w sprawie Canon przeciwko Radzie⁽³⁾ fakt, że zależna spółka handlowa działała także jako dystrybutor produktów innych przedsiębiorstw, nie wpłynął na stwierdzenie, że chodzi o jeden podmiot gospodarczy.
- (33) Nawet jeśli w sprawie Matsushita przeciwko Radzie Trybunał stwierdził, że instytucje mogły uznać, iż producent wraz z kontrolowanymi przez siebie spółkami prowadzącymi dystrybucję tworzy jeden podmiot gospodarczy, mimo że producent ten sam spełnia pewne funkcje związane ze sprzedażą, niekoniecznie oznacza, że istnieje obowiązek uznawania producenta i jego powiązanych spółek handlowych zawsze za jeden podmiot gospodarczy. Ponadto w odróżnieniu od producenta eksportującego z Indonezji producent w sprawie Matsushita przeciwko Radzie sam nie prowadził żadnej sprzedaży bezpośredniej. Po drugie w wyroku w sprawie Interpipe fakt, że sprzedaż bezpośrednia dokonywana przez producenta eksportującego stanowiła jedynie niewielki odsetek całkowitej wielkości sprzedaży do Unii, był tylko jednym z elementów analizowanych przez Sąd. Co więcej, Sąd podkreślił, że ta sprzedaż bezpośrednia była prowadzona do nowych państw członkowskich tylko przez okres przejściowy. Natomiast w tym przypadku dostępne dowody wskazują, że prowadzona przez producenta sprzedaż bezpośrednia do niektórych państw trzecich nie jest tymczasowa, lecz, zasadniczo, strukturalna, tj. stała. Ponadto w przypadku każdego z przedmiotowych producentów sprzedaż ta stanowi znaczący odsetek ich sprzedaży krajowej. Wreszcie w sprawie Canon przeciwko Radzie sprzedaż przez spółkę zależną producenta eksportującego na rynku krajowym obejmowała inne produkty, które były jedynie sprzedawane pod inną marką, niemniej jednak wszystkie były produkowane przez tego samego producenta eksportującego. Z tego powodu wniosek zostaje ponownie odrzucony.

- (34) Jedno przedsiębiorstwo z Indonezji twierdziło ponadto, że nawet jeśli koncepcja jednego podmiotu gospodarczego nie zostanie zaakceptowana, Komisja nałożyła „podwójną marżę” poprzez odjęcie od ceny eksportowej dla niezależnych klientów w Unii zarówno zysku dla powiązanego importera w Unii, jak i prowizji dla powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w państwie trzecim. Te dwa elementy były jednak uwzględniane w odmiennych celach i były odliczane osobno. Jak wyjaśniono w motywie 28, w przypadku sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanych importerów w Unii cena eksportowa jest konstruowana zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego na podstawie ceny, po której produkty przywożone odsprzedaje się po raz pierwszy niezależnemu nabywcy. W tych przypadkach należy dokonać dostosowania ze względu na nagromadzony zysk, aby ustalić wiarygodną cenę eksportową na poziomie granicy Unii. Natomiast prowizja dla powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w państwie trzecim została odliczona zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Z tego powodu wniosek zostaje odrzucony.
- (35) Przedsiębiorstwo twierdziło także, że w przypadku gdy cena eksportowa miała być dostosowana ze względu na prowizję powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w państwie trzecim, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i), należało dokonać podobnego dostosowania w odniesieniu do wartości normalnej, ponieważ dane przedsiębiorstwo handlowe koordynowałoby także sprzedaż krajową. Pisemna umowa pomiędzy przedsiębiorstwem handlowym a producentem w Indonezji obejmuje jednak wyłącznie sprzedaż eksportową. Ponadto sprzedaż krajowa jest fakturowana przez przedsiębiorstwo w Indonezji. Z tego powodu wniosek zostaje odrzucony.
- (36) W odniesieniu do dostosowania zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego za właściwe uznaje się zastosowanie rozsądnej marży zysku niezależnej od rzeczywistego zysku wynikającego z cen transferowych, tak, aby uniknąć wszelkich zafałszowań, które mogą powstać na skutek cen transferowych. Dlatego rzeczywiste marże zysku przedsiębiorstw handlowych w państwie trzecim, które zostały użyte na etapie środków tymczasowych, zastąpiono zyskiem w wysokości 5 %, który uznaje się za rozsądny zysk w przypadku działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwa handlowe w sektorze chemicznym, podobnie jak wcześniej w innych przypadkach⁽⁴⁾.
- (37) Inne przedsiębiorstwo z Indonezji twierdziło, że Komisja dwa razy odliczyła koszty prowizji za sprzedaż za pośrednictwem powiązanego importera w Unii. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że przy konstruowaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego dokonano dostosowania zarówno ze względu na koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powiązanego importera, jak i ze

⁽¹⁾ Sprawa C-175/87, Matsushita Electric Industrial Co. Ltd i Matsushita Electric Trading Co. Ltd przeciwko Radzie Wspólnot Europejskich, Zb.Orz. [1992] s. I-1409.

⁽²⁾ Sprawa T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Zb.Orz. [2009] s. II-383.

⁽³⁾ Sprawa C-171/87, Canon Inc przeciwko Radzie Wspólnot Europejskich, Zb.Orz. [1992] s. I-1237.

⁽⁴⁾ Na przykład w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 862/2005 z 7 czerwca 2005 r. nakładającym tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz granulowanej żywicy politetrafluoroetylenowej (PTFE) pochodzącej z Rosji oraz z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 144 z 8.6.2005, s. 11) oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 390/2007 z dnia 11 kwietnia 2007 r. nakładającym tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz nadtlensiarczanów (nadsiarczanów) pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 97 z 12.4.2007, s. 6).

względem na koszty prowizji jako bezpośrednich kosztów sprzedaży. Jako że koszty prowizji są już uwzględnione w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych, doszło do podwójnego odliczenia kosztów prowizji. Ten zarzut uznano za uzasadniony i wprowadzono odpowiednie poprawki do obliczeń.

- (38) Jedno przedsiębiorstwo podtrzymało swój wniosek o dostosowanie z tytułu różnic dotyczących właściwości fizycznych produktu, z racji tego, że do Unii wywozi ono produkt objęty dochodzeniem zarówno w formie płynnej, jak i stałej, podczas gdy na rynku krajowym sprzedaje go tylko w formie stałej, a ceny za formę płynną produktu objętego dochodzeniem są niższe od cen za jego formę stałą (zob. motyw 39 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). Na poparcie tego wniosku przedsiębiorstwo przedłożyło kopię dwóch faktur sprzedaży na inne rynki eksportowe. Tych dowodów nie dało się jednak zweryfikować na tak późnym etapie postępowania, nie było też możliwe sprawdzenie, czy wykazana różnica miała zastosowanie do wszystkich przypadków, w których zaistniały opisane wyżej różnice właściwości fizycznych produktu. Z tego powodu wniosek zostaje odrzucony.
- (39) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden eksporter z Indonezji wystąpił z twierdzeniem, że stopa procentowa użyta w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych do obliczenia kosztów kredytu jego powiązanego importera w Unii była nieproporcjonalna, i zaproponował wykorzystanie stopy procentowej opartej na danych opublikowanych w odniesieniu do OD przez Deutsche Bundesbank. Jako że stopa procentowa użyta do obliczenia kosztów kredytu dla wymienionego przedsiębiorstwa w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych była oparta na informacjach przedłożonych przez inne strony, a zatem odzwierciedlała ich specyficzną sytuację finansową, która niekoniecznie musi się odnosić do powiązanego importera, o którym mowa, wniosek ten przyjęto i wprowadzono odpowiednie poprawki do obliczeń.
- (40) Wobec braku innych uwag dotyczących porównania niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 37 do 40 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – z uwzględnieniem poprawek wyjaśnionych w motywach 36, 37 i 39 niniejszego rozporządzenia.

2.4. Margines dumpingu

- (41) Wobec braku innych uwag dotyczących obliczenia marginesu dumpingu treść motywów 41 i 42 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzona.
- (42) Ostatecznie ustalona wielkość dumpingu wyrażona jako wartość procentowa ceny netto CIF na granicy Unii przed ocenieniem kształtuje się następująco:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
P.T. Ecogreen Oleochemicals	7,3 %
P.T. Musim Mas	5,4 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,3 %

3. Malezja

3.1. Wartość normalna

- (43) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden z producentów eksportujących z Malezji wystąpił z twierdzeniem, że podczas oceny zwykłego obrotu handlowego (zob. motyw 46 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych) nie należało opierać badania rentowności na średniej ważonej rocznych kosztów produkcji, lecz, biorąc pod uwagę dzienne wahania cen głównych surowców, należało wykorzystywać indywidualne koszty każdej transakcji krajowej. W odniesieniu do tego zarzutu należy podkreślić, że Komisja konsekwentnie stosuje praktykę wykorzystywania średniej ważonej kosztów produkcji jako punktu odniesienia w badaniu rentowności. Ten format został także użyty przez przedsiębiorstwo w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i posłużył on również za podstawę dla wizyty weryfikacyjnej na miejscu, podczas której dokonano uzgodnienia danych zgłoszonych przez przedsiębiorstwo z księgami rachunkowymi przedsiębiorstwa. Wniosek o zastosowanie kosztów produkcji opartych na transakcjach, co stanowiłoby znaczące odejście od zwykłej praktyki Komisji, wysunięto po raz pierwszy w uwagach przedsiębiorstwa do dokumentu ujawniającego tymczasowe ustalenia i powiązanych danych liczbowych, a zatem nie można go było zweryfikować na miejscu. Należy także zaznaczyć, że zestawienia indywidualnych kosztów transakcji przedłożone przez przedsiębiorstwo na poparcie wniosku są w dużej mierze oparte na szacunkach, a więc nie przedstawiają dokładniejszych i bardziej reprezentatywnych danych dotyczących kosztów niż dane pierwotnie zgłoszone przez przedsiębiorstwo i zweryfikowane na miejscu. Na koniec należy zwrócić uwagę, że struktura nowego zestawienia kosztów nie pozwala na uzgodnienie danych z tą częścią sprawozdań z zarządzania, która została zweryfikowana na miejscu. Z tego powodu wniosek zostaje odrzucony.
- (44) Eksporter z Malezji, który nie prowadzi sprzedaży krajowej (zob. motyw 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), wystąpił z twierdzeniem, że kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i zysków użyte do obliczenia wartości normalnej nie powinny się opierać na średniej ważonej rzeczywistych kwot ustalonych dla pozostałych dwóch producentów eksportujących sprzedających produkt podobny na rynku w Malezji. Przedsiębiorstwo twierdziło, że dane te nie są reprezentatywne, jako że stosuje ono inne metody produkcji wykorzystujące inne surowce podstawowe. W odniesieniu do tego zarzutu należy przypomnieć, że do obliczenia wartości normalnej zastosowano własne koszty produkcji tego przedsiębiorstwa. Tylko kwoty dotyczące kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych zostały oparte na danych otrzymanych od pozostałych dwóch producentów eksportujących z Malezji. Jeśli chodzi o kwotę zysku, została ona określona zgodnie z wyjaśnieniem w motywie 45 niniejszego rozporządzenia. Po drugie, przedsiębiorstwo nie wyjaśniło rzekomego wpływu stosowanej metody produkcji na koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne. Ponadto należy zaznaczyć, że tylko ograniczona część produkcji przedsiębiorstwa opiera się na rzekomo odmiennej metodzie produkcji, natomiast znacząca część produkcji jest

wytwarzana w takim samym procesie produkcji i z wykorzystaniem tych samych podstawowych surowców, jak w przypadku pozostałych dwóch producentów z Malezji. Z tego względu stwierdza się, że przedsiębiorstwo nie udowodniło, iż zastosowane dane nie były reprezentatywne, więc jego wniosek w tej sprawie zostaje odrzucony.

- (45) Ten sam eksporter z Malezji twierdził ponadto że gdyby jednak Komisja miała użyć danych pochodzących od dwóch pozostałych eksporterów w celu ustalenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, dane te powinny być oparte na średniej ważonej danych liczbowych dotyczących wszystkich krajowych transakcji tych producentów eksportujących, a nie tylko transakcji z zyskiem. Ten wniosek został zasadniczo przyjęty. W odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych potwierdza się zatem, że do skonstruowania wartości normalnej wykorzystano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne dla wszystkich transakcji krajowych dwóch producentów eksportujących z Malezji. Dane liczbowe użyte do tych obliczeń zostały zweryfikowane podczas wizyt weryfikacyjnych we właściwych przedsiębiorstwach w Malezji. Jeśli chodzi o ustalenie zysku, należy zaznaczyć, że nie było możliwe określenie kwoty zysku na podstawie kwot poniesionych i zrealizowanych przez pozostałych dwóch producentów eksportujących. Takie obliczenia istotnie dają w wyniku kwotę ogólnych strat. Na tej podstawie nie dało się więc ustalić danych dotyczących zysku. W tym względzie wniosek eksportera z Malezji, że kwota ujemna może być użyta jako kwota zysku do skonstruowania wartości normalnej, zostaje odrzucony. W rzeczywistości koncepcja zysku siłą rzeczy implikuje istnienie kwoty dodatniej. Rozważano także, czy kwota zysku może być ustalona na podstawie sprzedaży z zyskiem producenta eksportującego w Malezji, ale to podejście odrzucono, gdyż byłoby ono sprzeczne z ustaleniami WTO w przypadku przywozu bawełnianej bielizny pościelowej z Indii⁽¹⁾. Dlatego, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego, obliczenie zysku musi się opierać na innej racjonalnej metodzie. W sytuacji braku innych dostępnych danych długoterminowa komercyjna stopa procentowa w Malezji została uznana za najwłaściwszą podstawę do określenia zysku. Ta metoda została uznana za konserwatywną, racjonalną i najwłaściwszą w rozumieniu art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Należy zaznaczyć, że ustalony w ten sposób margines zysku nie przekracza zysku uzyskiwanego przez innych producentów eksportujących ze sprzedaży produktu tej samej kategorii ogólnej na krajowym rynku w państwie pochodzenia.

- (46) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 44 do 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z wyjątkiem zmiany, o której mowa w motywie 45 niniejszego rozporządzenia.

3.2. Cena eksportowa

- (47) W odniesieniu do sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanych importerów znajdujących się w Unii,

po ujawnieniu tymczasowych ustaleń dwaj eksporterzy z Malezji stwierdzili, że marża zysku wykorzystana do skonstruowania ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego była niewłaściwa. Jeden z producentów na poparcie swojej argumentacji przedstawił dane dotyczące zysków w OD niektórych niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych w Europie. W tym względzie należy zaznaczyć, że dane te nie mogą zostać uznane za reprezentatywne, ponieważ przedsiębiorstwa handlowe przedstawiły dane dotyczące handlu szeroką gamą produktów chemicznych, a w jednym przypadku przedsiębiorstwo handlowe było zarazem producentem. Dlatego nie przyjmuje się ich za wiarygodny punkt odniesienia. Drugie przedsiębiorstwo twierdziło, że jego powiązany importer w Unii nie powinien być traktowany jako dystrybutor, lecz jako powiązany pośrednik, a zatem dostosowanie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i zysku przy konstruowaniu ceny eksportowej nie powinno przekroczyć odsetka prowizji zwykle przyznawanej niezależnym pośrednikom prowadzącym handel w tym sektorze. Przedsiębiorstwo przedstawiło swoje umowy z niezależnymi pośrednikami jako punkt odniesienia. Ten argument rozwinięto po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, twierdząc, że w przypadku elektrod wolframowych⁽²⁾ zysk importera powiązanego został uznany za wiarygodny i zaakceptowany do celów skonstruowania ceny eksportowej. W odpowiedzi na ten wniosek należy zaznaczyć, że art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie przewiduje różnego traktowania powiązanych importerów rzekomo działających jako dystrybutorzy i importerów rzekomo działających jako pośrednicy.

W art. 2 ust. 9 zawarto wymóg dostosowania z tytułu wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą oraz z tytułu nagromadzonych zysków. Ponadto należy zauważyć, że dochodzenie wykazało, iż powiązane przedsiębiorstwo znajduje się w Unii. Zajmuje się ono, między innymi, zamówieniami od klientów i fakturowaniem produktu objętego postępowaniem produkowanego przez jego powiązanego eksportera, a także odpowiada za organizację odprawy celnej w Unii. Fakt, że pewne działania są przeprowadzane przez powiązanego eksportera przed przywozem, nie oznacza, że cena eksportowa nie może być zrekonstruowana na podstawie ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi z uwzględnieniem koniecznych dostosowań zgodnie z art. 2 ust. 9. Różnice funkcji, na które zwraca uwagę przedsiębiorstwo, w porównaniu z innymi powiązanymi importerami są zwykle odzwierciedlone w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych, w przypadku których Komisja korzystała z rzeczywistych danych przedsiębiorstwa. W związku z tym powyższy wniosek nie może zostać przyjęty. Należy ponadto zaznaczyć, że we wspomnianym powyżej przypadku elektrod wolframowych importer powiązany był dalej zaangażowany w produkt przetworzony produkowany przez powiązaną grupę i prowadził także inną działalność, nie tylko przedsiębiorstwa handlowego. Dlatego w tak złożonej strukturze uznano, że zysk niepowiązanych importerów nie był

⁽¹⁾ WT/DS141/AB/R, przyjęte dnia 12 marca 2001 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2007 z dnia 9 marca 2007 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów elektrod wolframowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 72 z 13.3.2007, s. 1).

dostatecznie reprezentatywny. Sytuacja we wspomnianym przypadku nie jest porównywalna z sytuacją powiązanego importera w Malezji, który wykonuje jedynie funkcje handlowe. Niemniej jednak z uwagi na argumenty wyjaśnione w motywie 29, marża zysku, o której mowa, zostaje dostosowana do poziomu 5 %. Wobec braku innych uwag dotyczących określenia ceny eksportowej niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 52 do 54 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, z wyjątkiem zmiany, o której mowa powyżej.

3.3. Porównanie

- (48) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jeden eksporter z Malezji podtrzymał swoje twierdzenie (zob. także motyw 57 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych), że jego powiązany importer w Unii jest w rzeczywistości działem eksportu producenta i w przypadku dokonania pełnych dostosowań z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, zastosowane zostałyby nadmierne odliczenia przy ustalaniu ceny *ex-works*. Przedsiębiorstwo twierdziło, że ewentualnie podobne dostosowanie powinno zostać dokonane przy obliczeniu wartości normalnej. To twierdzenie powtórzono ponownie we wniosku złożonym po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Nie przedstawiono jednak nowych argumentów, które doprowadziłyby do zmiany ustaleń w tej sprawie. W szczególności przypomina się, że powiązane przedsiębiorstwo wystawiało faktury klientom unijnym i pobierało od nich opłaty. Ponadto należy odnotować, że sprzedaż realizowana przez powiązane przedsiębiorstwo zawierała marżę zysku. Również z rachunków finansowych powiązanego przedsiębiorstwa wynikało, że ponosiło ono zwykle koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne między przywozem a odsprzedażą. W związku z tym powiązane przedsiębiorstwo rzeczywiście wykonuje czynności typowe dla importera. Należy wreszcie zaznaczyć, że producent z Malezji prowadził także bezpośrednią sprzedaż niezależnym klientom w Unii i innych państwach. W tej ostatniej kwestii przedsiębiorstwo powołało się na orzeczenie w sprawie *Interpipe*, używając argumentów podobnych do tych wysuwanych przez producentów eksportujących z Indonezji. Z powodów wyjaśnionych już w motywie 33 niniejszego rozporządzenia okoliczności tej sprawy są inne od okoliczności omawianych w orzeczeniu w sprawie *Interpipe*. Ponadto argument eksportera z Malezji, że niezależna sprzedaż prowadzona przez przedsiębiorstwo była negocjowana przez jego powiązanego importera w Unii występującego w roli działu sprzedaży eksportowej przedsiębiorstwa malezyjskiego, stoi w sprzeczności z wyjaśnieniami przedstawionymi podczas wizyty weryfikacyjnej, kiedy podkreślano w tym kontekście raczej kluczową rolę przedsiębiorstwa macierzystego w Japonii. Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że dostosowania ze względu na koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk powinny zostać utrzymane i żadne podobne dostosowania ze względu na obliczenia wartości normalnej nie są uzasadnione.

- (49) To samo przedsiębiorstwo twierdziło także, że odliczenie niektórych kosztów sprzedaży jego importera

powiązanego zostało dokonane podwójnie przy rekonstruowaniu ceny eksportowej. Obliczenia sprawdzono i stwierdzono, że powyższy zarzut jest uzasadniony, w związku z czym wprowadzono odpowiednie poprawki.

- (50) Jeden z eksporterów z Malezji twierdził, że porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej należy przeprowadzać nie na podstawie typu produktu identyfikowanego za pomocą numeru kontrolnego produktu (PCN), lecz na podstawie własnych kodów produktu przedsiębiorstw. Według tego przedsiębiorstwa PCN stosowane podczas dochodzenia nie oddawały dostatecznie szczegółowo specyfiki procesu produkcji i różnic w kosztach i cenach. Na poparcie tego twierdzenia przedsiębiorstwo powołało się na niektóre swoje produkty, które były wytwarzane z wykorzystaniem różnych procesów produkcji i różnych surowców podstawowych, co skutkowało wyższymi jednostkowymi kosztami produkcji. Należy zaznaczyć, że argument ten nie był wysuwany ani podczas tymczasowego etapu dochodzenia, ani podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu. Ponadto wykorzystanie do obliczeń własnych kodów produktu przedsiębiorstwa nie rozwiązałoby problemu różnych metod produkcji, ponieważ te same kody produktu przedsiębiorstwa były używane do oznaczania produktów wytwarzanych z wykorzystaniem innych procesów produkcji. Z tego powodu wniosek zostaje odrzucony.

- (51) Wobec braku uwag dotyczących porównania niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 55 do 58 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, z wyjątkiem zmiany, o której mowa w motywie 49 niniejszego rozporządzenia.

3.4. Margines dumpingu

- (52) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń producent z Malezji, który nie dokonywał wywozu do Unii, zgłosił uwagę w sprawie motywu 60 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, twierdząc, że w Malezji istnieją inni producenci produktu objętego postępowaniem. W tym względzie należy zaznaczyć, że obecność dodatkowego producenta w Malezji, który nie jest eksporterem do Unii, nie zmienia ustaleń dotyczących poziomu współpracy w Malezji, ponieważ nie przedstawiono dowodów na to, że przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem nie odpowiadały za całość wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w OD. Ten sam producent z Malezji skrytykował ponadto fakt, że tacy producenci jak on, którzy nie prowadzili wywozu do Unii podczas OD, będą podlegali stawce cła rezydualnego. W tym względzie należy zaznaczyć, że przedsiębiorstwa, które nie prowadziły wywozu do Unii podczas OD nie mogą mieć przyznanej indywidualnej stawki cła. Niemniej jednak, jak tylko zaczną one dokonywać wywozu bądź podejmą nieodwołalne zobowiązanie o sprzedaży do Unii, będą mogły wystąpić o przegląd przedsiębiorstwa wchodzącego na rynek zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, którego efektem może być indywidualny margines cła, jeśli warunki określone w wymienionym artykule zostaną spełnione.

- (53) Jeden z producentów w Malezji twierdził, że wartość CIF służąca za podstawę obliczenia odsetka marginesu

dumpingu nie powinna się opierać na cenie podanej władzom celnym, ale powinna zostać wyliczona z ceny odsprzedaży, netto, tj. po odliczeniu wszystkich kosztów po przywozie w Unii. Jako że cena CIF była stosowana jako podstawa deklarowanej wartości celnej na granicy Unii, a nie wydaje się, żeby była zgłoszona niezgodnie z prawdą, ta sama cena powinna być stosowana jako podstawa do obliczenia odsetka marginesu dumpingu. Przedsiębiorstwo twierdziło, że istnieje różnica w czasie między powiązanymi dostawami z Malezji a odprawą celną w celu odsprzedaży w Unii. Nawet jeśli faktury do odprawy celnej są wydawane na późniejszym etapie, z cenami wynikającymi z metody oceny wartości zapasów FIFO, podstawą obliczenia wartości celnej jest i tak cena transferowa, a nie cena odsprzedaży. Z tego powodu wnioski zostają odrzucone.

- (54) Wobec braku innych uwag dotyczących obliczenia marginesu dumpingu treść motywów 59 i 60 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzona.
- (55) Ostatecznie ustalona wielkość dumpingu wyrażona jako wartość procentowa ceny netto CIF na granicy Unii przed ocenieniem kształtuje się następująco:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	3,3 %
Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	5,3 %
Fatty Chemicals Malaysia Sdn. Bhd.	5,7 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	5,7 %

D. SZKODA

1. Uwagi wstępne

- (56) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych okazało się, że z powodu błędu pisarskiego konieczne było wprowadzenie niewielkich poprawek w danych liczbowych dotyczących konsumpcji. To doprowadziło do drobnych zmian w wielkości sprzedaży i udziału w rynku przemysłu unijnego i państw, których dotyczy postępowanie. Poprawki te nie mają jednak znaczącego wpływu na tendencje oraz ustalenia poczynione w odniesieniu do konsumpcji, wielkości sprzedaży, udziału w rynku przemysłu unijnego i udziału w rynku unijnym państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym.

2. Produkcja unijna i przemysł unijny

- (57) Jak wspomniano w motywie 62 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, stwierdzono, że produkt podobny był produkowany przez dwóch skarżących oraz przez drobnych producentów w Unii. Jak wspomniano w motywach 11 i 12 niniejszego rozporządzenia, producenci produkujący alkohole tłuszczowe i ich mieszanki zawierające izomery rozgałęzione zostali wyłączeni z definicji unijnej produkcji alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek. Pomimo faktu, o którym mowa

w motywie 58 niniejszego rozporządzenia, niniejszym potwierdza się definicję przemysłu unijnego określoną w motywach 62 i 63 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (58) Jeden z dwóch skarżących został przejęty przez przedsiębiorstwo, które uczestniczy w obecnym postępowaniu jako użytkownik. Wspomniany skarżący zajął neutralne stanowisko po publikacji rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (59) Z tego względu niektóre strony podały w wątpliwość poziom poparcia dla dochodzenia, twierdząc, że poparcie dla dochodzenia musi być utrzymywane przez cały okres jego trwania.
- (60) Analiza tego wniosku wykazała, że pozostały skarżący reprezentuje ponad 40 % całkowitej produkcji unijnej, a więc ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej oraz 100 % unijnych producentów alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek wyrażających poparcie lub sprzeciw wobec skargi. Wymóg 25 % i 50 % zawarty w art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego został więc spełniony i poparcie może być potwierdzone.
- (61) Niektóre strony twierdziły, że ponieważ obaj skarżący dokonywali przywozu produktu objętego postępowaniem w OD, nie powinno się ich zaliczać do przemysłu unijnego. Zweryfikowano jednak, że odsetek produktu przywożonego przez te przedsiębiorstwa z państw, których dotyczy postępowanie, nie był znaczący w porównaniu z ich produkcją produktu podobnego. Ponadto przywóz ten miał przeważnie charakter tymczasowy. Można zatem potwierdzić, że podstawową działalnością tych przedsiębiorstw jest produkcja i sprzedaż produktu podobnego. W związku z tym motywy od 62 do 63 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

3. Konsumpcja w Unii

- (62) Ze względu na brak uwag dotyczących konsumpcji w Unii niniejszym potwierdza się motywy od 64 do 66 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4. Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

4.1. Kumulacja

- (63) Niektóre strony wyraziły sprzeciw wobec faktu, że w odniesieniu do trzech państw, których dotyczy postępowanie, dokonano oceny łącznej w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. W opinii tych stron warunki oceny łącznej określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione. W szczególności strony argumentowały, że ujemne podcięcie cenowe stwierdzone w przypadku jednego z państw wykluczało ocenę łączną. Ponadto strony te zwróciły uwagę, że tendencje w wielkości sprzedaży trzech państw eksportujących różniły się w okresie badanym, a dostęp do surowców i surowce wykorzystywane w trzech państwach eksportujących także były różne. Wreszcie wspomniano, że sprzedaż eksportowa z jednego z państw, których dotyczy postępowanie, odbywała się za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych. W ich opinii państwa, których dotyczy postępowanie, różniły się pod względem warunków

konkurencji na rynku unijnym. Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego stanowi, że jeżeli przedmiotem postępowania antydumpingowego jest jednocześnie przywóz produktów z więcej niż jednego kraju, skutki tego przywozu ocenia się w sposób łączny jedynie, pod warunkiem że: a) ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza poziom *de minimis* zdefiniowany w art. 9 ust. 3 tego rozporządzenia i wielkość przywozu z każdego z tych krajów nie jest nieznaczna; oraz b) łączna ocena skutków przywozu jest właściwa w świetle warunków konkurencji między produktami przywożonymi oraz warunków konkurencji między produktami przywożonymi a unijnym produktem podobnym.

- a) Jak wyjaśniono w pkt 4.3.2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wielkość przywozu po cenach dumpingowych z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczna, a obecność przywozu po cenach dumpingowych pozostawała istotna w okresie badanym.
- b) Stwierdzono, że warunki konkurencji oraz ceny w państwach, których dotyczy postępowanie, były podobne w odniesieniu do produktów przywożonych i produktu podobnego, w szczególności podczas OD. Jak wyjaśniono w motywie 127 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, poziomy usuwające szkodę określone dla państw, których dotyczy postępowanie, były znacznie wyższe od poziomu *de minimis* wynoszącego 2 %. Podcięcie cenowe nie odzwierciedla zatem dokładnie sytuacji, która miałaby miejsce na rynku o skutecznej konkurencji cenowej. Ponadto przeanalizowano kanały sprzedaży i tendencje cenowe dla każdego z państw, których dotyczy postępowanie, i stwierdzono, że były one podobne, co przedstawiono w poniższej tabeli. Ceny importowe państw, których dotyczy postępowanie, charakteryzowała tendencja spadkowa; ceny te były szczególnie niskie podczas OD w porównaniu ze średnimi cenami przemysłu unijnego.

Przywóz na podstawie danych Eurostatu (dostosowany, tak, aby dotyczył tylko produktu objętego postępowaniem)	2007	2008	2009	OD
Średnia cena w EUR/tonę, Malezja	911	944	799	857
Indeks: 2007 = 100	100	104	88	94
Roczny Δ %		3,6	- 15,4	7,3
Średnia cena w EUR/tonę, Indonezja	996	1 169	899	912
Indeks: 2007 = 100	100	117	90	92
Roczny Δ %		17,3	- 23,1	1,4
Średnia cena w EUR/tonę, Indie	997	1 141	897	915
Indeks: 2007 = 100	100	114	90	92
Roczny Δ %		14,4	- 21,4	2,1

- (64) W związku z tym motywy od 67 do 70 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

4.2. Wielkość, cena i udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie

- (65) Wobec braku uwag dotyczących wielkości, ceny oraz udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, motywy od 71 do 73 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

4.3. Podcięcie cenowe

- (66) Strony twierdziły, że alkohole tłuszczowe i ich mieszanki różnią się pod względem cen surowców w zależności od tego, czy są produkowane z olejów i tłuszczów naturalnych czy też ze źródeł syntetycznych, takich jak olej surowy lub mineralny. Dlatego należało wprowadzić dodatkowe kryterium w postaci numeru kontrolnego produktu (PCN), aby uwzględnić różnice w kosztach produkcji wynikające z różnych procesów produkcji. PCN są jednak ustalane na podstawie indywidualnych właściwości każdej podkategorii artykułów zawierających się w definicji produktu objętego postępowaniem, a nie na podstawie ceny każdego z tych artykułów. Ponadto stwierdzono, że nie ma zasadniczych różnic pod względem podstawowych właściwości pomiędzy alkoholami tłuszczowymi i ich mieszankami produkowanymi z olejów i tłuszczów naturalnych a alkoholami tłuszczowymi i ich mieszankami produkowanymi z oleju surowego lub mineralnego, a różnice w kosztach produkcji nie są tak znaczące, aby uzasadniały zróżnicowanie PCN. Z tego względu wniosek zostaje odrzucony.

- (67) Niektóre strony twierdziły, że dane liczbowe użyte do zilustrowania kosztów po przywozie, które stanowią około 3 % ceny przywozu, użyte do określenia poziomu podcięcia cenowego przez państwa, których dotyczy postępowanie, były niejasne i wydawały się nieodpowiednie w tym przypadku. Z informacji zweryfikowanych podczas dochodzenia wynika jednak, że strony dokonujące przywozu, czyli importerzy i użytkownicy, musieli wydać taką kwotę na koszty po przywozie, aby wprowadzić produkt objęty postępowaniem do swobodnego obrotu na rynku unijnym. Strony nie przedstawiły ponadto żadnych dowodów świadczących o tym, że koszty po przywozie nie były w tym przypadku poprawnie ustalone. Dlatego zarzut ten odrzucono. Metodologia użyta do obliczenia podcięcia cenowego, wyjaśniona w motywach 74 i 75 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zostaje niniejszym potwierdzona.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.1. Uwagi wstępne

- (68) Pomimo zmian własności, o których mowa w motywie 58, uznano, że dane przedstawione przez skarżącego, który się wycofał, i zweryfikowane na miejscu, nie powinny być automatycznie wykluczone z analizy szkody, ponieważ jego produkcja pozostaje częścią produkcji unijnej.
- (69) Niektóre strony argumentowały, że część danych przedstawionych przez przemysł unijny, w szczególności dane

dotyczące zakupów produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Indii, Malezji i Indonezji, powinny być wykluczone z analizy szkody i z obliczenia marginesu szkody, ponieważ rzekoma szkoda związana z tymi zakupami byłaby wyrządzona przez samych zainteresowanych. Jak podano w motywie 63 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zakupy te były jednak głównie spowodowane czasowym zamknięciem jednego z zakładów produkcyjnych jednego producenta. Ponadto zakupy te nie były znaczące w porównaniu z całkowitą produkcją skarżących. Nie było zatem istotnych powodów do wykluczenia zakupów dokonanych przez wspomnianych producentów z analizy szkody bądź z obliczenia poziomu usuwającego szkodę.

- (70) Wobec tego tymczasowe uwagi zawarte w motywie 76 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.2. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych, sprzedaż i udział w rynku

- (71) Wobec braku uwag dotyczących produkcji przemysłu unijnego, jego mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych, sprzedaży i udziału w rynku niniejszym potwierdza się motywy od 77 do 81 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.3. Średnie ceny jednostkowe przemysłu unijnego

- (72) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych okazało się, że z powodu błędu pisarskiego konieczne było wprowadzenie poprawek do średnich cen jednostkowych przemysłu unijnego. W poniższej tabeli przedstawiono zmienione tendencje cen jednostkowych przemysłu unijnego w okresie badanym.

Cena jednostkowa, sprzedaż niepowiązanym klientom w Unii	2007	2008	2009	OD
Indeks: 2007 = 100	100	123	102	96
Roczny Δ %		22,6 %	- 16,9 %	- 5,3 %

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (73) Wbrew zapisowi w motywie 84 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych ceny przemysłu unijnego spadły o 4 % w okresie badanym. Spadek ten był znaczący od 2008 r., przy dalszym spadku w OD. W tym okresie ceny sprzedaży zmniejszyły się o 22 %. Powyższa zmiana nie ma wpływu na wnioski dotyczące sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego, dlatego wobec braku uwag dotyczących średnich cen jednostkowych przemysłu unijnego motywy 82 i 83 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.4. Zapasy, zatrudnienie, wynagrodzenia i wydajność, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji oraz zdolność do pozyskiwania kapitału, wzrost, wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

- (74) Niektóre strony twierdziły, że to niemożliwe, aby przemysł unijny poniósł szkodę, ponieważ przedsiębiorstwa

stanowiące część przemysłu unijnego są zintegrowane pionowo i dokonywały przywozu produktu objętego postępowaniem z państw trzecich. Mogły zatem wykorzystywać przywożony produkt w swojej dalszej działalności przetwórczej i sprzedawać wytwory swojej produkcji, która nie jest dochodowa.

- (75) Należy zaznaczyć, że w niektórych dochodzeniach antydumpingowych producenci, tacy jak producenci stali i producenci produktów chemicznych, objęci w tych przypadkach definicją przemysłu unijnego, prowadzą działalność przetwórczą i część ich produkcji produktu objętego postępowaniem jest przeznaczona na użytek własny. W takiej sytuacji jednak możliwe wystąpienie istotnej szkody dla przemysłu unijnego jest badane wyłącznie w odniesieniu do produkcji i sprzedaży produktu objętego postępowaniem. W obecnym przypadku istotną szkodę stwierdzono w odniesieniu do działalności gospodarczej dotyczącej produktu objętego postępowaniem, co wyjaśniono w motywach od 77 do 93 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Strony nie przedstawiły żadnych dowodów świadczących o tym, że ustalenia zawarte w wymienionych motywach są niepoprawne, a przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody w OD. Z tego powodu zarzut zostaje odrzucony.

- (76) Niektóre strony twierdziły, że zamknięcie części mocy produkcyjnych przez skarżących dało zafałszowany obraz rzekomej szkody, jaką ponieśli. Strony te argumentowały, że w Unii byli też inni producenci, którzy przyczyniali się do unijnych mocy produkcyjnych, i że moce produkcyjne przemysłu unijnego zwiększyły się wraz z inwestycjami w nowe moce produkcyjne. Taka sytuacja nie świadczy o szkodzie dla przemysłu. Inne strony twierdziły, że ograniczenia w inwestycjach nie oznaczają szkody, lecz przeniesienie produkcji poza Unię.

- (77) W wyniku dochodzenia ustalono, w motywie 78 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że moce produkcyjne przemysłu unijnego zwiększyły się o 9 % w 2008 r., a następnie zmniejszyły się o 10 % w OD. Było to wynikiem decyzji podjętych, aby stawić czoła konkurencji ze strony państw, których dotyczy postępowanie. Również późniejsze czasowe zaprzestanie produkcji było spowodowane presją ze strony przywozu po cenach dumpingowych. Jeśli chodzi o inwestycje, w motywie 89 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych stwierdzono, że inwestycje poczynione przez przemysł unijny w Unii zmniejszyły się o 35 % w okresie badanym. Stanowi to jeden z szeregu czynników dotyczących szkody, który umożliwił stwierdzenie w motywach 92 i 93 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę podczas OD.

- (78) Wobec braku innych uwag dotyczących zapasów, zatrudnienia, wynagrodzeń i wydajności, rentowności, przepływów pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji oraz zdolności do pozyskiwania kapitału, wzrostu i wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu niniejszym potwierdza się motywy od 85 do 91 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.5. Rozwój sytuacji po OD

- (79) Niektóre strony twierdziły, że nie było dowodów świadczących o istotnej szkodzie dla przemysłu unijnego i z faktu, że jeden z dwóch pierwotnych skarżących wycofał swoje poparcie dla dochodzenia, wynika, że nie poniósł on szkody. Argumentowano także, że wskaźniki szkody w odniesieniu do drugiego skarżącego nie wskazywały na istnienie szkody.
- (80) Należy zaznaczyć, że wspomniane przedsiębiorstwo nie wyraziło sprzeciwu wobec dochodzenia, a jedynie zajęło neutralne stanowisko. Dlatego, jak wyjaśniono w motywie 57, nadal uważano za właściwe uznanie obu producentów unijnych za część przemysłu unijnego.
- (81) Wysunięto twierdzenie, że wystąpił istotny wzrost cen w okresie po OD i że zmiany cen w tym okresie będą miały bezpośrednie przełożenie na zyski dla skarżących, którzy sami ogłosili lepsze wyniki w swoich publicznych oświadczeniach za lata 2010–2011.
- (82) Niektóre strony utrzymywały, że w okresie po OD doszło do znacznej poprawy sytuacji przemysłu unijnego, i zwracały uwagę, że niektóre przedsiębiorstwa planowały budowę nowych zakładów w Unii. Twierdzono także, że w świetle niedawnego wzrostu cen importowych należy zawiesić środki lub nałożyć je w formie minimalnej ceny importowej.
- (83) Wydarzenia mające miejsce po OD zwykle nie są brane pod uwagę w dochodzeniu antydumpingowym. Ponadto nie przedstawiono dowodów świadczących o tym, że wspomniane wydarzenia w okresie po OD są znaczące, bezdyskusyjne i trwałe. W odniesieniu do jakiegokolwiek zawieszenia środków ostatecznych, należałoby je rozpatrywać w świetle rozwoju sytuacji po OD, która miałaby charakter trwały.
- (84) Co do nałożenia minimalnej ceny importowej, jak wyjaśniono w motywach od 123 do 126, uważa się, że okoliczności nie uzasadniają takiej decyzji. Z tych względów wszystkie powyższe zarzuty zostają odrzucone.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (85) W dochodzeniu potwierdzono, że większość wskaźników szkody odnoszących się do przemysłu unijnego wykazywała tendencję spadkową podczas okresu badanego. Na podstawie powyższego zawarty w motywach 92 i 93 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wniosek, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę podczas OD, zostaje niniejszym potwierdzony.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (86) Jedna ze stron zwróciła uwagę, że analiza zawarta w motywie 108 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych jest błędna, ponieważ wydaje się wiązać ogólny i stały spadek konsumpcji ze wzrostem przywozu,

podczas gdy w opinii tej strony przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zmieniał się zgodnie z konsumpcją.

- (87) Należy wyjaśnić, że zgodnie z zapisem w motywach od 64 do 66 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych konsumpcja ogółem zwiększyła się o 2 % podczas okresu badanego. Nie zmienia to jednak faktu, że w okresie badanym wystąpił znaczący ogólny wzrost wielkości i udziału w rynku taniego przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie (zob. motyw 96 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), podczas gdy wielkość rynku prawie się nie zmieniła, a przemysł unijny stracił znaczący udział w rynku, zwłaszcza między 2009 r. a OD.
- (88) Niektóre strony argumentowały, że tendencje w przywozie z państw, których dotyczy postępowanie, w szczególności wielkość sprzedaży, wartość sprzedaży i rentowność, nie są związane z pogorszeniem się sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego. Strony te twierdziły, że przemysł unijny odnotował poprawę rentowności, kiedy przywóz zwiększył się w 2008 r., a następnie znaczący spadek rentowności, kiedy przywóz pozostawał na stabilnym poziomie.
- (89) W przeciwieństwie do powyższych stwierdzeń dochodzenie wykazało ogólną korelację pomiędzy tanim przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny podczas całego okresu badanego (zob. motywy od 95 do 98 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). W dochodzeniu wykazano także, że przemysł unijny nie był w stanie odzyskać dobrej kondycji podczas okresu badanego z powodu rosnącej obecności taniego przywozu po cenach dumpingowych na rynku unijnym. W związku z tym wniosek ten należy odrzucić.
- (90) Wsuwano również twierdzenia, że różnice tendencji w przywozie występowały w zależności od typu alkoholu produkowanego przez niektórych producentów eksportujących i z tego względu należałoby przeprowadzić odrębną analizę szkody w odniesieniu do tych alkoholi. Różne typy alkoholi, które włączono w zakres produktu, charakteryzują się jednak takimi samymi właściwościami podstawowymi. W dochodzeniu nie wykazano żadnej istotnej różnicy między alkoholami tłuszczowymi i ich mieszkankami wytwarzanymi z różnych surowców. Dlatego nie ma powodu, aby w tym przypadku ustanawiać odrębną analizę tendencji w zależności od typu alkoholu.
- (91) Argumentowano też, że szkody nie należy przypisywać Indiom, ponieważ przywóz z tego państwa nie zwiększył się w okresie badanym, w szczególności, jeśli nie uwzględni się zakupów dokonywanych przez skarżących. W dochodzeniu stwierdzono jednak, że przywóz z Indii na rynek Unii był dokonywany po cenach dumpingowych, a margines szkody znacznie przekraczał poziom *de minimis* 2 %. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach od 63 do 65, spełniono warunki oceny łącznej dla państw, których dotyczy postępowanie. W związku z tym wniosek ten należy odrzucić.

- (92) Twierdzono także, że szkody nie można było przypisywać przedsiębiorstwom, których indywidualny margines podcięcia cenowego był ujemny, bądź – z tego samego powodu – przywózowi z Indonezji jako całości.
- (93) Jak wyjaśniono w motywach od 63 do 65, spełniono warunki oceny łącznej dla przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Z tego względu wpływ taniego przywozu po cenach dumpingowych pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, na przemysł unijny był oceniany łącznie do celów analizy szkody i przyczyny szkody. Ponadto brak podcięcia cenowego nie wyklucza istnienia istotnej szkody dla przemysłu unijnego. W rzeczywistości, jak wyjaśniono w motywach od 124 do 127 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, stwierdzono, że ceny stosowane przez przemysł unijny nie wystarczały do pokrycia wszystkich kosztów produkcji i do osiągnięcia rozsądnej marży zysku, którą można byłoby osiągnąć w okresie badanym w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych. Z tego względu wniosek zostaje odrzucony.
- (94) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych motywy od 95 do 98 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

2. Wpływ innych czynników

- (95) Niektóre strony przekonywały, że za prawdziwą przyczynę szkody poniesionej przez przemysł unijny należałoby uznać kryzys finansowy, jako że największe straty dla przemysłu wystąpiły w okresie, kiedy przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, ustabilizował się. Wspomniano także, że zmniejszenie zysków dla przemysłu unijnego było podobne, jak w przypadku innych przedsiębiorstw działających w sektorze chemicznym.
- (96) Kryzys miał wpływ na wyniki przemysłu unijnego. Zmiany czynników szkody, takich jak wykorzystanie mocy produkcyjnych i wielkość sprzedaży pokazują, że sytuacja przemysłu unijnego pogorszyła się wraz z kryzysem oraz nieco się poprawiła wraz z poprawą sytuacji na rynku. W dochodzeniu wykazano jednak, że poprawa sytuacji nie pozwoliła przemysłowi unijnemu odzyskać dobrej kondycji i jego sytuacja gospodarcza była daleka od stanu z początku okresu badanego. Ponadto, jak wspomniano w motywie 89, rok 2008 bezpośrednio przed nadejściem kryzysu finansowego był rokiem największego wzrostu przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz najostrzejszego spadku wielkości sprzedaży przemysłu unijnego. Po tym roku przemysł unijny nie odzyskał dobrej kondycji, a przywóz po cenach dumpingowych był stale i znacząco obecny na rynku unijnym. Z tego jasno wynika, że bez względu na inne czynniki, przywóz po cenach dumpingowych w dużym stopniu przyczynił się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny w OD. Z tego względu wniosek zostaje odrzucony.
- (97) Niektóre strony twierdziły także, że prawdziwą przyczyną rzekomej szkody dla przemysłu unijnego były: przywóz z innych państw trzecich, zmniejszenie popytu,

wzrost cen surowców oraz brak odpowiedniego dostępu do tych surowców, złe decyzje strategiczne podejmowane przez przemysł unijny, presja ze strony konkurencji na rynku niższego szczebla, zmniejszenie produkcji produktu objętego postępowaniem przeznaczonego na użytek własny, ogólna zmiana warunków na rynku oraz konkurencyjność na rynku unijnym.

- (98) Warto zaznaczyć, że powyższe strony nie były w stanie uzasadnić swoich twierdzeń i wykazać, że czynniki inne niż tani przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, naruszają związek przyczynowy pomiędzy szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych.
- (99) Niektóre strony zarzucały Komisji, że nie dokonała analizy możliwego wpływu sprzedaży rozgałęzionych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek na sprzedaż produktu objętego postępowaniem prowadzoną przez przemysł unijny oraz na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego. W dochodzeniu skupiono się na produkcie według definicji zawartej w motywach od 8 do 12, a żadna ze stron nie przedstawiła wiarygodnych danych, które pozwoliłyby ocenić ewentualny negatywny wpływ rozgałęzionych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego. Z tego względu wniosek zostaje odrzucony.
- (100) Wobec braku uwag w odniesieniu do skutków wynikających z innych czynników motywy od 99 do 106 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (101) W dochodzeniu nie wykazano istnienia czynników innych niż tani przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy dochodzenie, które naruszałoby związek przyczynowy pomiędzy istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych.
- (102) Wobec braku uwag dotyczących wniosków w sprawie związku przyczynowego motywy od 107 do 110 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

F. INTERES UNII

1. Przemysł unijny

- (103) Wobec braku uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego motywy 112 i 113 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

2. Importerzy

- (104) Wobec braku uwag dotyczących interesu importerów motywy 115 i 116 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

3. Użytkownicy

- (105) Przypomina się, że celem oceny możliwego wpływu środków antydumpingowych na użytkowników unijnych w dochodzeniu skupiono się głównie na danych zagregowanych dostarczonych przez pięć dużych przedsiębiorstw użytkowników, którym złożono wizytę na etapie środków tymczasowych.

- (106) Na tej podstawie dokonano tymczasowego ustalenia, że udział kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem w ogólnych kosztach produkcji tej grupy przedsiębiorstw był znaczący i wynosił od 10 % do 20 %, w zależności od produktu końcowego. Dostępne dane jednak zmieniono i na podstawie nowych obliczeń oraz korekty niektórych danych liczbowych stwierdzono, że zakres ten wynosił od 15 % do 25 %. Analogicznie, średnia marża zysku w działalności gospodarczej dotyczącej produktu objętego postępowaniem została oceniona na około 6 % dla grupy pięciu przedsiębiorstw, którym złożono wizyty; nowe obliczenia wykazały wyższą średnią marżę zysku, wynoszącą około 7,5 %. Wreszcie, skorygowano także średni udział działalności gospodarczej dotyczącej produktu objętego postępowaniem w ogólnej działalności gospodarczej. Udział ten oceniono pierwotnie na 22 %, ale według nowych obliczeń stwierdzono, że wynosił on 25 %.
- (107) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych część użytkowników zareagowała i przedstawiła uwagi dotyczące ujawnienia ostatecznych ustaleń. Użytkownicy ci zakwestionowali wybór pięciu przedsiębiorstw użytkowników, o których mowa w motywie 118 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, twierdząc, że dane wykorzystane do oceny możliwego wpływu środków na przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem nie były przejrzyste, nie były reprezentatywne i opierały się na małej liczbie zainteresowanych stron. Argumentowali, że w analizie należało uwzględnić dane przedstawione przez wszystkich użytkowników współpracujących w dochodzeniu.
- (108) Jednakże, jak wspomniano w motywach 117 i 118 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, 21 współpracujących przedsiębiorstw reprezentowało razem około 25 % całości unijnych zakupów produktu objętego postępowaniem podczas OD, natomiast pięć przedsiębiorstw wykorzystanych do oceny interesu użytkowników reprezentowało około 18 % tych zakupów i 72 % zakupów produktu objętego postępowaniem dokonywanych przez współpracujących użytkowników. Oprócz tego, że były reprezentatywne pod względem wielkości zakupów produktu objętego postępowaniem, wymienione pięć przedsiębiorstw dobrze reprezentowało także różne sektory działalności gospodarczej przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem. Istotnie, pięć przedsiębiorstw, w których przeprowadzono wizyty, stanowiło niejednorodną grupę obejmującą nie tylko producentów będących pierwotnymi użytkownikami, tj. producentów surfaktantów, ale także użytkowników surfaktantów i dalszych użytkowników.
- (109) Pomimo tego przeprowadzono szerszą zakrojoną analizę uwzględniającą wszystkie informacje dostarczone przez współpracujących użytkowników. W szczególności przeprowadzono specjalną ocenę możliwego wpływu cel antydumpingowych na producentów surfaktantów, jako odrębną grupę, ponieważ grupa ta mogła potencjalnie najmocniej odczuć skutki wprowadzenia środków. Inną, odrębną analizę przeprowadzono w odniesieniu do drugiej grupy użytkowników, składającej się ze wszystkich pozostałych przedsiębiorstw użytkowników, które współpracowały w dochodzeniu.
- (110) Przeprowadzono symulację oceniającą wpływ średniego cła w wysokości 5 % na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, najpierw w odniesieniu do wszystkich współpracujących użytkowników, a następnie w odniesieniu do każdej z dwóch wyodrębnionych grup użytkowników. Wynik symulacji pokazał, że ostateczny wpływ średniego cła na całkowite koszty produkcji w działalności gospodarczej wykorzystującej produkt objęty postępowaniem wyniosłby około 0,09 % w przypadku wszystkich użytkowników, natomiast wpływ tego samego cła na produkt przetworzony wykorzystujący produkt objęty postępowaniem, w przypadku grupy surfaktantów wyniosłby około 0,05 %, a w przypadku drugiej grupy przedsiębiorstw – około 0,29 %.
- (111) Analiza wykazała także, że producenci surfaktantów osiągalni niższe marże zysku w sektorach wykorzystujących produkt objęty dochodzeniem. W przypadku tej grupy jednak tylko około 2,6 % wszystkich zakupów produktu objętego dochodzeniem w OD pochodziło z przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Ponadto udział działalności w zakresie surfaktantów wykorzystującej alkohole tłuszczowe i ich mieszanek w całości obrotów tych przedsiębiorstw wynosił około 24 %. Z tego względu nawet przy zastosowaniu średniego cła antydumpingowego w wysokości 5 % ostateczny wpływ na koszty produkcji produktów, w tym produktu objętego postępowaniem, jest bardzo ograniczony, a wpływ na ogólną rentowność wręcz nieistotny.
- (112) Niektórzy producenci surfaktantów twierdzili jednak, że cła antydumpingowe uniemożliwią im swobodny zakup surowców, a zatem wywołają zakłócenia w ich segmencie rynku.
- (113) Jak stwierdzono w motywie 120 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, poziom cła antydumpingowego i jego możliwy wpływ na przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem i na rynek niższego szczebla nie stwarzają poważnych przeszkód dla przywozu produktu objętego postępowaniem. W dochodzeniu potwierdzono, że ostateczne cła antydumpingowe nie mogą wywołać zakłóceń na rynku niższego szczebla. Jednocześnie producentom surfaktantów nie powinno sprawić trudności włączenie tych raczej niewielkich podwyżek kosztów do ostatecznej ceny produktów. Z tego względu argumenty, iż cła antydumpingowe spowodują zakłócenia na rynku niższego szczebla, zostają odrzucone.
- (114) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń niektórzy użytkownicy utrzymywali, że producenci unijni odmówili im dostawy towaru, a alternatywnych możliwości zaopatrzenia było niewiele. Jak stwierdzono w motywie 120 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, stosunkowo niski poziom proponowanych środków nie powinien jednak wykluczać możliwości przywozu produktu objętego postępowaniem. Ponadto producenci unijni nie wykorzystywali wszystkich mocy produkcyjnych podczas okresu badanego. W dodatku istnieje także możliwość przywozu z innych państw trzecich, które nie są objęte środkami. Dane Eurostatu dotyczące przywozu alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek z zagranicy po OD pokazują, że przywóz ten rośnie, co oznacza, że rzekome ryzyko braku dostaw jest bezpodstawne. Z tego powodu wniosek zostaje odrzucony.
- (115) Niektóre zrzeszenia użytkowników, które nie ujawniły się w terminie przewidzianym w pkt 5.3 zawiadomienia

o wszczęciu twierdzą, że ich opinie, w szczególności dotyczące ewentualnego wpływu środków na małe i średnie przedsiębiorstwa i na niektóre sektory, nie zostały odzwierciedlone w ocenie interesu Unii. Należy jednak zauważyć, że wszystkie uwagi zgłoszone przez te zrzeszenia zostały uwzględnione w niniejszym dochodzeniu. Ponadto jak stwierdzono w motywie 109 powyżej, w ocenie interesu Unii uwzględniono wszystkie informacje dostarczone przez współpracujących użytkowników. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

- (116) Kilka stron stwierdziło, że czas obowiązywania środków, gdyby zostały nałożone, powinien zostać ograniczony do maksymalnego okresu dwóch lat. Zgodnie z rozporządzeniem podstawowym ostateczne środki antydumpingowe są zwykle nakładane na okres pięciu lat. Jako że żadna ze stron nie wykazała, że okres dwóch lat wystarczyłby do przeciwdziałania dumpingowi wyrządzającemu szkodę, co jest wymagane zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, wydaje się, że brak jest istotnego powodu dla odejścia od standardowego czasu obowiązywania środków. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (117) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu użytkowników niniejszym potwierdza się, że nałożenie ostatecznych środków na przywóz produktu objętego postępowaniem nie będzie sprzeczne z interesem Unii, a zatem potwierdzone zostają motywy od 117 do 121 rozporządzenia tymczasowego.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (118) Na podstawie powyższego wniosek zawarty w motywie 122 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony. Nie ma istotnych powodów przemawiających przeciwko nałożeniu ostatecznych cel antydumpingowych na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek z państw, których dotyczy postępowanie.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (119) Przypomina się, że marża zysku wykorzystana do obliczenia docelowego zysku na etapie środków tymczasowych wyniosła 7,7 %. Skarżący twierdzili, że bardziej odpowiedni byłby docelowy zysk w wysokości 15 %. W tym względzie należy zaznaczyć, że nie przedstawili oni wiarygodnych dowodów na poparcie argumentu, iż docelowy zysk był zbyt niski. Dlatego proponuje się potwierdzenie tymczasowego docelowego zysku w wysokości 7,7 %, który oparto na marży zysku uzyskanej dla całej działalności dotyczącej alkoholu jednego skarżącego w jego ostatnim, przynoszącym zyski roku, przed gwałtownym wzrostem przywozu po cenach dumpingowych.
- (120) Niektóre strony twierdziły, że marża zysku 7,7 % była nierealistyczna i zbyt wysoka. Proponowali użycie niższej marży zysku, między 3 a 5 %, do określenia poziomu usuwającego szkodę. Powyższego wniosku nie poparto jednak żadnymi dowodami świadczącymi o tym, że proponowany zysk byłby możliwy do osiągnięcia przez przemysł unijny w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych na rynek unijny. Dlatego wniosku tego nie przyjęto.

- (121) Niektóre strony zarzucały Komisji, iż błędnie określiła poziom usuwający szkodę na podstawie marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach, gdy tymczasem powinna była zastosować margines podcięcia cenowego. W omawianym przypadku uznano, że margines podcięcia cenowego nie jest właściwą podstawą do określenia poziomu usuwającego szkodę dla przemysłu unijnego, ponieważ margines ten nie odzwierciedlałby poziomu cen, które można byłoby osiągnąć w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych na rynek unijny. Wniosek ten został zatem odrzucony.
- (122) Na tej podstawie można potwierdzić tymczasowy margines szkody wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, jak zapisano w motywie 127 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. Środki ostateczne

2.1. Forma środków ostatecznych

- (123) Jak wspomniano w motywach od 79 do 84, niektóre strony twierdziły między innymi, że obecnie obowiązujące środki należałoby zawiesić, ponieważ sytuacja po OD dotycząca wzrostu cen produktu objętego postępowaniem na rynku unijnym była znacząca, bezdyskusyjna i trwała. Strony twierdziły też, że środki ostateczne nie powinny być nałożone w formie stawki celnej *ad valorem*, lecz raczej w formie minimalnej ceny importowej.
- (124) Uznaje się jednak, że w tym szczególnym przypadku okoliczności nie uzasadniają nałożenia minimalnej ceny importowej. Taka forma środków mogłaby być z łatwością obchodzona, biorąc pod uwagę charakter produktu objętego postępowaniem oraz złożone struktury korporacyjne eksporterów, o których mowa.
- (125) Należy jednak przyznać, że na rynku występuje pewna wrażliwość cenowa w odniesieniu do omawianego produktu, racjonalne byłoby zatem zminimalizowanie wpływu środków ostatecznych na użytkowników unijnych na wypadek ewentualnych znaczących podwyżek cen produktu objętego postępowaniem. Z tego względu uznaje się za właściwą zmianę formy środków ostatecznych ze stawki celnej *ad valorem* na cło specyficzne.
- (126) Oczekuje się, że taka forma środków ograniczy do pewnego stopnia ewentualny nadmierny negatywny wpływ na użytkowników w przypadku, gdyby ceny miały gwałtownie i znacząco wzrosnąć. Z drugiej strony, gdyby jednak ceny spadły, wówczas cło specyficzne nadal zapewniłoby wystarczającą ochronę producentom unijnym. Cło specyficzne jest oparte na wartościach CIF wywozu do Unii dokonywanego przez współpracujące przedsiębiorstwa podczas OD, wyrażonych w EUR przy użyciu miesięcznych kursów wymiany, pomnożonych przez niższy z marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (127) W tej kwestii dwóch producentów eksportujących stwierdziło, że należałoby użyć rocznego średniego kursu wymiany zamiast miesięcznego kursu wymiany. Należy jednak zaznaczyć, że zgodnie ze standardową praktyką wszelkie przeliczenia walut w dochodzeniach antydumpingowych są dokonywane z użyciem miesięcznych kursów wymiany. Tak było również w niniejszym dochodzeniu. Wniosek ten został zatem odrzucony.

- (128) Skarżący stwierdził, że ustalając konkretne cła, należało użyć bieżących cen niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, a nie wartości CIF w OD. Należy zauważyć, że konkretne cła są ustalane w oparciu o obliczenia dumpingu i szkody w OD. Nie przedstawiono argumentów uzasadniających oparcie obliczeń konkretnych cel w tym przypadku na okresie po OD. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

2.2. Nałożenie środków ostatecznych

- (129) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie środków tymczasowych zgłosił się potencjalny producent eksportujący, który stwierdził, że stawka cła rezydualnego powinna być ustalona na poziomie najwyższego nałożonego cła, a nie najwyższego marginesu dumpingu określonego dla Indonezji. Cło rezydualne jest jednak ustalane na poziomie rezydualnego dumpingu lub rezydualnego marginesu szkody zgodnie z zasadą niższego cła. Wniosek ten został zatem odrzucony.
- (130) W świetle powyższych faktów i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego uznano, że ostateczne środki antydumpingowe powinny zostać nałożone w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem na poziomie niższego z marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (131) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić nałożenie ostatecznych cel antydumpingowych. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ostatecznym ujawnieniem informacji. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

- (132) Proponuje się następujące ostateczne cła antydumpingowe:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne specyficzne cło antydumpingowe (w EUR za tonę netto)
Indie	VVF Limited	46,98
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	86,99
Indonezja	P.T. Musim Mas	45,63
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	80,34
Malezja	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne specyficzne cło antydumpingowe (w EUR za tonę netto)
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd.	51,07
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	61,01

- (133) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu są stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. W przypadku przywozu produktu objętego postępowaniem, wytworzonego przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w niniejszym rozporządzeniu, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie można korzystać z tych stawek i stosowane powinny być stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (134) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby niniejsze rozporządzenie powinno zostać odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.

3. Zobowiązania

- (135) Jeden producent eksportujący z Indii oraz jeden producent eksportujący z Malezji wraz ze swoim powiązanym importerem zaoferowali zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Obie oferty zobowiązania zawierały dużą liczbę grup produktów (określonych za pomocą specyfikacji chemicznej), z których każda objęta była inną minimalną ceną importową, przy czym różnice cen między grupami wynosiły do 25 % w przypadku eksportera z Malezji oraz do 100 % w przypadku eksportera z Indii. Dodatkowo ceny wahały się do 20 % w ramach poszczególnych grup, co stwarza bardzo duże ryzyko kompensacji cen. Zauważono też, że oferta eksportera z Indii nie rozwiązywała problemu niestabilności cen produktu objętego postępowaniem. Dodatkowe ryzyko kompensacji ujawniono w związku z eksporterem z Malezji i jego powiązanym importerem w Unii, który nie sprowadzał produktu objętego postępowaniem tylko od eksportera z Malezji, ale także od innych dostawców. Trudno byłoby wreszcie organom celnym ustalić specyfikacje chemiczne produktu bez indywidualnej analizy, przez co monitorowanie

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, NERV-105, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIA.

stałoby się bardzo uciążliwe, jeśli nie wręcz niewykonalne. Z tego względu oferty zobowiązań odrzucono. W następstwie propozycji zmiany formy środków, jeden producent eksportujący zmienił swoją ofertę zobowiązań, sugerując średnią minimalną cenę importową dla wszystkich grup produktów i twierdząc, że nie będzie już istniało ryzyko kompensacji cen. Drugi producent eksportujący podtrzymał po prostu swoją ofertę. Uwzględniając jednak liczbę typów produktów i różnice w cenach między nimi, minimalna cena importowa mogłaby całkowicie zniwelować skuteczność środków. Ponadto przedstawiona powyżej struktura przedsiębiorstw i ich ofert w dalszym ciągu stanowi przeszkodę dla przyjęcia zobowiązania. Sposób prowadzenia sprawozdawczości i system ustalania cen sugerowane przez jednego z eksporterów nie rozwiewają tych wątpliwości, natomiast spowodowałyby, że monitorowanie stałoby się bardzo uciążliwe, jeśli nie wręcz niewykonalne. Wskutek tego nie można przyjąć ofert zobowiązań.

4. Ostateczny pobór tymczasowych ceł antydumpingowych

- (136) W świetle wielkości ustalonych marginesów dumpingu oraz poziomu szkody poniesionej przez przemysł unijny uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru, do wysokości cła ostatecznie nałożonego niniejszym rozporządzeniem, kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych. Jeżeli ostateczne cła są niższe od ceł tymczasowych, zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych powinny zostać zwolnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nasyconych alkoholi tłuszczowych o długości łańcucha węglowego C8, C10, C12, C14, C16 lub C18 (wyłączając izomery rozgałęzione), w tym nierozgałęzionych nasyconych alkoholi tłuszczowych (zwanych także „poszczególnymi frakcjami”) oraz mieszanek zawierających w przeważającej części kombinację długości łańcuchów węglowych C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (powszechnie kategoryzowanych jako C8-C10), mieszanek zawierających w przeważającej części kombinację długości łańcuchów węglowych C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (powszechnie kategoryzowanych jako C12-C14) oraz mieszanek zawierających w przeważającej części kombinację długości łańcuchów węglowych C16-C18, objętych obecnie kodami CN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 oraz ex 3823 70 00 (kody TARIC 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 oraz 3823 70 00 91), pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego na produkt opisany w ust. 1 i produkowany przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa jest następująca:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (w EUR za tonę netto)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	VVF Ltd, Talaja, Maharashtra	46,98	B110

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (w EUR za tonę netto)	Dodatkowy kod TARIC
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	86,99	B999
Indonezja	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	80,34	B999
Malezja	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd., Pelabuhan Klang, Selangor Darul Ehsan	35,19	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	61,01	B114
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. Prai, Penang	51,07	B117
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	61,01	B999

3. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona lub należna jest przeliczana proporcjonalnie w celu określenia wartości celnej, zgodnie z art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, kwota cła antydumpingowego wyliczona na podstawie kwot określonych powyżej jest pomniejszona o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 446/2011, zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2011 r.

W imieniu Rady
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1139/2011**z dnia 10 listopada 2011 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2011/729/WPZiB z dnia 10 listopada 2011 r. zmieniającą decyzję 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rezolucji nr 1973 (2011) z dnia 17 marca 2011 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) zdecydowała, że należy nałożyć zakaz lotów w przestrzeni powietrznej Libii.
- (2) W wykonaniu decyzji Rady 2011/137/WPZiB ⁽²⁾ zakaz ten nabrał mocy w Unii Europejskiej w drodze

rozporządzenia (UE) nr 204/2011 z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽³⁾.

- (3) W rezolucji nr 2016 (2011) z dnia 27 października 2011 r. RB ONZ zdecydowała, że należy uchylić ten zakaz.
- (4) W następstwie decyzji 2011/729/WPZiB należy zatem uchylić przepis rozporządzenia (UE) nr 204/2011 nakładający wymieniony zakaz lotów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym uchyła się art. 4b rozporządzenia (UE) nr 204/2011.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Zob. 35 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 53.⁽³⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1140/2011**z dnia 8 listopada 2011 r.****ustanawiające zakaz połowów widlaków w wodach UE i w wodach międzynarodowych obszarów V, VI i VII przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

Kwotę połowową przyznaną na 2011 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Zakazy

(1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1225/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. ustalające na lata 2011 i 2012 uprawnienia do połowów dla statków UE dotyczące stad niektórych gatunków ryb głębinowych ⁽²⁾ określa kwoty na lata 2011 i 2012.

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

(2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2011 r.

Artykuł 3

Wejście w życie

(3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	65/DSS
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	GFB/567-
Gatunek	Widlaki (<i>Phycis blennoides</i>)
Obszar	Wody UE i wody międzynarodowe obszarów V, VI oraz VII
Data	28.9.2011

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1141/2011**z dnia 10 listopada 2011 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 272/2009 uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego odnośnie do używania urządzeń do prześwietlania osób w portach lotniczych UE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002⁽¹⁾, w szczególności art. 4 oraz załącznik do tego rozporządzenia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 300/2008 Komisja ma obowiązek przyjąć ogólne środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne wspólnych podstawowych norm, określonych w załączniku do tego rozporządzenia, poprzez ich uzupełnienie.
- (2) Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 300/2008 stanowi ponadto, że Komisja musi przyjąć szczegółowe środki zmierzające do wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego, określonych w załączniku do tego rozporządzenia, uzupełnione przez ogólne środki przyjęte przez Komisję na podstawie art. 4 ust. 2.
- (3) W szczególności rozporządzenie Komisji (WE) nr 272/2009⁽²⁾ uzupełniające wspólne podstawowe normy ochrony lotnictwa cywilnego przewiduje ogólne środki w odniesieniu do metod kontroli bezpieczeństwa dozwolonych w stosunku do pasażerów zgodnie z częścią A załącznika do tego rozporządzenia.
- (4) Urządzenia do prześwietlania pasażerów stanowią skuteczną metodę kontroli bezpieczeństwa pasażerów i powinny zostać dopuszczone do stosowania w portach UE poprzez wpisanie ich do wykazu dozwolonych metod kontroli.
- (5) Komisja zwróciła się do Komitetu Naukowego ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia (SCENIHR) o dokonanie oceny możliwego wpływu na zdrowie urządzeń do prześwietlania osób wykorzystujących promieniowanie jonizujące. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego⁽³⁾ oraz dla dyrektywy 2006/95/WE Parla-

mentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia⁽⁴⁾, na obecnym etapie, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa obywateli, do wykazu dozwolonych metod kontroli bezpieczeństwa pasażerów na potrzeby ochrony lotnictwa dodaje się jedynie urządzenia do prześwietlania osób niewykorzystujące promieniowania jonizującego.

- (6) Używanie urządzeń do prześwietlania osób powinno być regulowane szczegółowymi przepisami wykonawczymi umożliwiającymi wykorzystanie tej metody kontroli bezpieczeństwa, samodzielnie lub w połączeniu z innymi metodami, jako podstawowego środka oraz na określonych warunkach ustanowionych w celu ochrony praw podstawowych. Należy je przyjąć odrębnie na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 300/2008.
- (7) Dzięki określeniu warunków eksploatacji dotyczących używania urządzeń do prześwietlania osób oraz zapewnieniu pasażerom możliwości poddania się alternatywnym metodom kontroli bezpieczeństwa, niniejsze rozporządzenie, wraz ze szczegółowymi przepisami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 300/2008, zapewnia poszanowanie praw podstawowych oraz zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym poszanowanie godności ludzkiej oraz życia prywatnego i rodzinnego, prawa do ochrony danych osobowych, praw dziecka, prawa do wolności wyznania oraz zakazu dyskryminacji. Niniejsze rozporządzenie należy stosować zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (8) Komisja będzie ściśle współpracować z branżą oraz państwami członkowskimi w celu zagwarantowania, że – tak szybko jak jest to możliwe – w portach lotniczych UE instalowane będą jedynie urządzenia do prześwietlania osób działające w oparciu o automatyczne wykrywanie zagrożeń, tak by analiza obrazów nie wymagała już udziału pracownika weryfikującego.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Ochrony Lotnictwa Cywilnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 272/2009 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72.⁽²⁾ Dz.U. L 91 z 3.4.2009, s. 7.⁽³⁾ Dz.U. L 159 z 29.6.1996, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 374 z 27.12.2006, s. 10.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części A akapit pierwszy pkt 1 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 272/2009 dodaje się literę f) w brzmieniu:

„f) urządzenia do prześwietlania osób niewykorzystujące promieniowania jonizującego.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1142/2011**z dnia 10 listopada 2011 r.****ustanawiające załączniki X i XI do rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 291 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 73 ust. 1 i ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000⁽²⁾, w szczególności jego art. 70,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 4/2009 zawiera wykaz organów administracyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia.
- (2) Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo zgłosiły Komisji organy administracyjne, które należy ująć w załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 4/2009.
- (3) Organy administracyjne zgłoszone przez Finlandię, Szwecję oraz Zjednoczone Królestwo, wymienione w załączniku I, spełniają wymogi określone w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 4/2009.
- (4) Załącznik XI do rozporządzenia (WE) nr 4/2009 zawiera wykaz organów właściwych, o których mowa w art. 47 ust. 3 rozporządzenia.

- (5) Finlandia zgłosiła Komisji właściwy organ, który należy ująć w załączniku XI do rozporządzenia (WE) nr 4/2009.
- (6) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane rozporządzeniem (WE) nr 4/2009 i w związku z tym uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest ono dla Danii wiążące ani nie znajduje w stosunku do niej zastosowania, bez uszczerbku dla możliwości wdrożenia jego przepisów przez Danię zgodnie z postanowieniami Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych sporządzonej w dniu 19 października 2005 r.⁽⁴⁾.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Prawa Właściwego, Jurysdykcji i Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Małżeńskich, Dotyczących Odpowiedzialności Rodzicielskiej i Zobowiązań Alimentacyjnych.
- (9) Należy zatem odpowiednio sporządzić załączniki X i XI do rozporządzenia (WE) nr 4/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tekst załączników X i XI do rozporządzenia (WE) nr 4/2009 określono w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 7 z 10.1.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.⁽⁴⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK X

Organy administracyjne, o których mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 4/2009:

- w Finlandii, Zarząd Opieki Społecznej (»Sosiaalilautakunta/Socialnämnd«),
- w Szwecji, organ egzekwowania prawa (»Kronofogdemyndigheten«),
- w Zjednoczonym Królestwie:
 - a) w Anglii, Walii i Szkocji – Komisja ds. świadczeń alimentacyjnych na rzecz dzieci oraz ds. egzekwowania prawa (»Child Maintenance and Enforcement Commission« – CMEC);
 - b) w Irlandii Północnej, Departament Rozwoju Społecznego Irlandii Północnej (»Department for Social Development Northern Ireland« – DSDNI).”.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK XI

Organy właściwe, o których mowa w art. 47 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 4/2009:

- w Finlandii, biuro pomocy prawnej (»Oikeusaputoimisto/Rättshjälpsbyrå«).”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1143/2011**z dnia 10 listopada 2011 r.****w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej prochloraz, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽²⁾ stosuje się, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, w przypadku których kompletność dokumentacji została potwierdzona zgodnie z art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy ⁽³⁾. Prochloraz jest substancją czynną, w odniesieniu do której kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) W rozporządzeniach Komisji (WE) nr 451/2000 ⁽⁴⁾ oraz (WE) nr 1490/2002 ⁽⁵⁾ określono szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz ustanowiono wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie pod kątem ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje prochloraz.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1095/2007 z dnia 20 września 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1490/2002 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz rozporządzenie (WE) nr 2229/2004 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady

91/414/EWG ⁽⁶⁾ powiadamiający wycofał poparcie dla włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w ciągu dwóch miesięcy od wejścia w życie tego rozporządzenia. W rezultacie Komisja przyjęła decyzję 2008/934/WE z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczącą niewłączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje ⁽⁷⁾, w której postanowiono o niewłączeniu prochlorazu.

- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą”) złożył nowy wniosek o zastosowanie procedury przyspieszonej przewidzianej w art. 14–19 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.
- (5) Wniosek przedłożono Irlandii, państwu członkowskiemu, które zostało wyznaczone do pełnienia roli sprawozdawcy na mocy rozporządzenia (WE) nr 1490/2002. Termin przewidziany dla procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidziane zastosowania są takie same jak te, których dotyczyła decyzja 2008/934/WE. Wniosek ten spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.
- (6) Irlandia oceniła dodatkowe dane przekazane przez wnioskodawcę i sporządziła dodatkowe sprawozdanie. Przekazała je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanemu dalej „Urzędem”) oraz Komisji w dniu 3 sierpnia 2010 r. Urząd przekazał dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 na wniosek Komisji Urząd przedstawił jej swoje wnioski dotyczące prochlorazu w dniu 13 lipca 2011 r. ⁽⁸⁾. Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 27 września 2011 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego prochlorazu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 333 z 11.12.2008, s. 11.

⁽⁸⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance prochloraz” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy dotyczącego substancji czynnej prochloraz). EFSA Journal 2011; 9(7):2323 [120 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.2323. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu

- (7) Jak wykazały różne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające prochloraz zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić prochloraz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009.
- (8) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia.
- (9) Bez uszczerbku dla ustalenia o konieczności zatwierdzenia prochlorazu należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (10) Na zatwierdzenie należy przewidzieć rozsądnie długi termin, aby państwa członkowskie i zainteresowane strony mogły przygotować się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (11) Nie naruszając przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 obowiązków wynikających z zatwierdzenia oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację powstałą w wyniku przejścia od dyrektywy 91/414/EWG do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, należy postanowić, co następuje. Państwom członkowskim należy zapewnić sześć miesięcy, licząc od daty zatwierdzenia, na dokonanie przeglądu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających prochloraz. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny zmienić, zastąpić lub cofnąć istniejące zezwolenia. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę aktualizacji pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III, zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG, dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami.
- (12) Doświadczenie zdobyte w związku z włączeniem do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją obowiązków spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń, dotyczących dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne sprecyzowanie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku II do wspomnianej dyrektywy. Doprecyzowanie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nałożone są w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I do wspomnianej dyrektywy lub w rozporządzeniach zatwierdzających substancje czynne.
- (13) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽²⁾.
- (14) W decyzji 2008/934/WE przewidziano niewłączenie prochlorazu i cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję do dnia 31 grudnia 2011 r. Konieczne jest skreślenie wiersza dotyczącego prochlorazu w załączniku do tej decyzji. Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/934/WE.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji czynnej

Zatwierdza się substancję czynną prochloraz określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Ponowna ocena środków ochrony roślin

1. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające prochloraz jako substancję czynną w terminie do dnia 30 czerwca 2012 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w tym załączniku, oraz czy posiadacz zezwolenia posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do dyrektywy 91/414/EWG albo ma do niej dostęp, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 1–4 tej dyrektywy oraz w art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego prochloraz jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 najpóźniej do dnia 31 grudnia 2011 r. zgodnie z jednolitymi zasadami, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG i z uwzględnieniem części

⁽¹⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1.

B kolumny dotyczącej przepisów szczegółowych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie ustalają, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego prochloraz jako jedyną substancję czynną, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r.; lub
- b) w przypadku środka zawierającego prochloraz jako jedną z kilku substancji czynnych, w razie potrzeby zmieniają lub cofają zezwolenie do dnia 31 grudnia 2015 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub cofnięcia we właściwym akcie lub aktach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG albo zatwierdzających odpowiednią substancję lub substancje, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2011 r.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Zmiany w decyzji 2008/934/WE

W załączniku do decyzji 2008/934/WE skreśla się wiersz dotyczący prochlorazu.

Artykuł 5

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Prochloraz Nr CAS 67747-09-5 Nr CIPAC 407	N-propyl-N-[2-(2,4,6-trichlorofenoksy)etylo]imidazol-1-karboksamid	≥ 970 g/kg Zanieczyszczenia: Suma dioksyn i furanów (WHO-PCDD/T-TEQ) ⁽²⁾ nie więcej niż 0,01 mg/kg	1 stycznia 2012 r.	31 grudnia 2021 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego. W przypadku stosowania substancji na zewnątrz dawki nie powinny przekraczać 450 g/ha na jedno zastosowanie środka. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego prochlorazu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 27 września 2011 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie: a) zwracają szczególną uwagę na ochronę operatorów i pracowników oraz zapewniają, w stosownych przypadkach, uwzględnienie w warunkach stosowania zaleceń dotyczących stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej; b) zwracają szczególną uwagę na ryzyko dla organizmów wodnych oraz zapewniają, w stosownych przypadkach, uwzględnienie w warunkach zezwolenia środków ograniczających ryzyko; c) zwracają szczególną uwagę na długoterminowe ryzyko dla ssaków oraz zapewniają, w stosownych przypadkach, uwzględnienie w warunkach zezwolenia środków ograniczających ryzyko. Wnioskodawca przedstawia informacje potwierdzające dotyczące: 1) porównania i weryfikacji badanego materiału użytego w dokumentacji dotyczącej toksyczności i ekotoksyczności dla ssaków w stosunku do specyfikacji materiału technicznego; 2) oceny ryzyka środowiskowego związków kompleksowych prochlorazu; 3) ewentualnych właściwości prochlorazu powodujących zaburzenia endokrynologiczne u ptaków. Powiadamiający przedkłada Komisji, państwom członkowskim i Urzędowi informacje określone w pkt 1 i 2 do dnia 31 grudnia 2013 r., a informacje określone w pkt 3 w ciągu dwóch lat od przyjęcia wytycznych OECD dotyczących badań zaburzeń endokrynologicznych.

⁽¹⁾ Dalsze dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

⁽²⁾ Dioksyny (suma polichlorowanych dibenzo-para-dioksyn (PCDD) i polichlorowanych dibenzo-furanów (PCDF)) wyrażona jako równoważnik toksyczności (TEQ) Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), przy zastosowaniu współczynników równoważności toksycznej (WHO-TEF).

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„20	Prochloraz Nr CAS 67747-09-5 Nr CIPAC 407	N-propyl-N-[2-(2,4,6-trichlorofenoksy)etylo]imidazol-1-karboksamid	≥ 970 g/kg Zanieczyszczenia: Suma dioksyn i furanów (WHO-PCDD/T-TEQ) (*) nie więcej niż 0,01 mg/kg	1 stycznia 2012 r.	31 grudnia 2021 r.	CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego. W przypadku stosowania substancji na zewnątrz dawki nie powinny przekraczać 450 g/ha na jedno zastosowanie środka. CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego prochlorazu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 27 września 2011 r. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie: a) zwracają szczególną uwagę na ochronę operatorów i pracowników oraz zapewniają, w stosownych przypadkach, uwzględnienie w warunkach stosowania zaleceń dotyczących stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej; b) zwracają szczególną uwagę na ryzyko dla organizmów wodnych oraz zapewniają, w stosownych przypadkach, uwzględnienie w warunkach zezwolenia środków ograniczających ryzyko; c) zwracają szczególną uwagę na długoterminowe ryzyko dla ssaków oraz zapewniają, w stosownych przypadkach, uwzględnienie w warunkach zezwolenia środków ograniczających ryzyko. Wnioskodawcy przedstawiają informacje potwierdzające dotyczące: 1) porównania i weryfikacji badanego materiału użytego w dokumentacji dotyczącej toksyczności i ekotoksyczności dla ssaków w stosunku do specyfikacji materiału technicznego; 2) oceny ryzyka środowiskowego związków kompleksowych prochlorazu; 3) ewentualnych właściwości prochlorazu powodujących zaburzenia endokrynologiczne u ptaków. Powiadamiający przedkłada Komisji, państwom członkowskim i Urzędowi informacje określone w pkt 1 i 2 do dnia 31 grudnia 2013 r., a informacje określone w pkt 3 w ciągu dwóch lat od przyjęcia wytycznych OECD dotyczących badań zaburzeń endokrynologicznych.
-----	---	--	--	--------------------	--------------------	--

(*) Dioksyny (suma polichlorowanych dibenzo-para-dioksyn (PCDD) i polichlorowanych dibenzo-furanów (PCDF) wyrażona jako równoważnik toksyczności (TEQ) Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), przy zastosowaniu współczynników równoważności toksycznej (WHO-TEF)."

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1144/2011**z dnia 10 listopada 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 listopada 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	64,0
	MA	48,1
	TR	85,0
	ZZ	65,7
0707 00 05	AL	64,0
	EG	161,4
	TR	133,7
	ZZ	119,7
0709 90 70	AR	61,1
	MA	72,3
	TR	146,9
	ZZ	93,4
0805 20 10	MA	80,2
	ZA	103,8
	ZZ	92,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	29,1
	IL	78,0
	MA	79,7
	TR	83,5
	UY	54,6
	ZZ	65,0
0805 50 10	AR	58,5
	BO	59,5
	TR	58,2
	ZA	40,1
	ZZ	54,1
0806 10 10	BR	230,0
	CL	73,3
	EC	65,7
	LB	269,8
	TR	145,4
	US	254,8
	ZA	80,8
	ZZ	160,0
0808 10 80	CA	145,0
	CL	90,0
	CN	67,2
	MK	41,0
	ZA	175,5
	ZZ	103,7
0808 20 50	CN	50,3
	TR	133,1
	ZZ	91,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1145/2011**z dnia 10 listopada 2011 r.****ustalające maksymalną stawkę dopłat do prywatnego przechowywania oliwy z oliwek w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1023/2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. d) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1023/2011 z dnia 14 października 2011 r. otwierające procedurę przetargową w zakresie dopłat do prywatnego przechowywania oliwy z oliwek ⁽²⁾ przewiduje dwa podokresy składania ofert.
- (2) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych ⁽³⁾ na podstawie ofert przekazanych przez państwa członkowskie Komisja decyduje albo o ustaleniu maksymalnej stawki dopłat, albo o nieustaleniu maksymalnej stawki dopłat.

(3) Na podstawie ofert złożonych w odpowiedzi na drugi przetarg częściowy należy ustalić maksymalną stawkę dopłat do prywatnego przechowywania oliwy z oliwek w ramach podokresu składania ofert kończącego się w dniu 8 listopada 2011 r.

(4) Aby wywołać szybką reakcję rynku oraz zapewnić efektywne zarządzanie przedmiotowym środkiem, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(5) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do podokresu składania ofert kończącego się w dniu 8 listopada 2011 r., w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1023/2011, ustala się maksymalną stawkę dopłat do oliwy z oliwek w wysokości określonej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 15.10.2011, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

(EUR/za tonę/dziennie)	
Produkt	Maksymalna kwota dopłaty
Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia	1,3

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/729/WPZiB

z dnia 10 listopada 2011 r.

zmieniająca decyzję 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 28 lutego 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/137/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽¹⁾, wdrażającą rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („rezolucja RB ONZ”) nr 1970 (2011).
- (2) W dniu 23 marca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/178/WPZiB ⁽²⁾ zmieniającą decyzję 2011/137/WPZiB i wdrażającą rezolucję RB ONZ nr 1973 (2011).
- (3) W dniu 22 września 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/625/WPZiB ⁽³⁾ zmieniającą decyzję 2011/137/WPZiB i wdrażającą rezolucję RB ONZ nr 2009 (2011).
- (4) W dniu 27 października 2011 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję

RB ONZ nr 2016 (2011), zgodnie z którą przepisy ust. 6–12 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011) powinny wygasnąć w dniu 31 października 2011 r.

- (5) W decyzji 2011/137/WPZiB należy wprowadzić odpowiednie zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym uchyla się art. 3a decyzji 2011/137/WPZiB.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2011 r.

W imieniu Rady

M. DOWGIELEWICZ

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ Dz.U. L 78 z 24.3.2011, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 246 z 23.9.2011, s. 30.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 9 listopada 2011 r.****w sprawie wkładu finansowego Unii przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu pryszczycy w Bułgarii w 2011 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 7993)***(Jedynie tekst w języku bułgarskim jest autentyczny)****(2011/730/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

państwa członkowskie otrzymują wkład finansowy przeznaczony na pokrycie kosztów niektórych środków służących zwalczaniu pryszczycy.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14,

- (5) W art. 14 ust. 4 decyzji 2009/470/WE ustanowiono zasady dotyczące udziału procentowego w wydatkach poniesionych przez państwo członkowskie, który może zostać pokryty w ramach wkładu finansowego Unii.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pryszczycza jest wysoce zaraźliwą chorobą wirusową dzikich i gospodarskich zwierząt parzystokopytnych, wywierającą poważny wpływ na rentowność hodowli, co z kolei wywołuje zakłócenia w handlu wewnątrz Unii oraz w wywozie do państw trzecich.

- (6) Wkład finansowy Unii przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu pryszczycy, podlega zasadom zawartym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającym zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG⁽²⁾.

- (2) W przypadku wystąpienia ogniska pryszczycy zachodzi ryzyko rozprzestrzenienia się czynnika chorobotwórczego na inne gospodarstwa, w których utrzymywane są zwierzęta z gatunków podatnych na pryszczycę, w danym państwie członkowskim, ale także w innych państwach członkowskich i w państwach trzecich, poprzez przemieszczanie żywych zwierząt podatnych na pryszczycę lub otrzymanych z nich produktów.

- (7) Ogniska pryszczycy wystąpiły w Bułgarii w pierwszych sześciu miesiącach 2011 r. Zgodnie z dyrektywą 2003/85/WE Bułgaria wprowadziła środki mające na celu zwalczenie tych ognisk.

- (3) Dyrektywą Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającą dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającą dyrektywę 92/46/EWG⁽²⁾ określono środki, które w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby muszą zostać wdrożone przez państwa członkowskie w trybie pilnym w celu zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa.

- (8) Władze Bułgarii wykazały za pomocą sprawozdań przedłożonych Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt oraz poprzez regularne przekazywanie informacji o rozwoju sytuacji związanej z wystąpieniem choroby, że skutecznie wdrożyły środki zwalczania przewidziane w dyrektywie 2003/85/WE.

- (4) W decyzji 2009/470/WE ustalono procedury regulujące wkład finansowy Unii przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Zgodnie z art. 14 ust. 2 tej decyzji

- (9) Władze Bułgarii wypełniły zatem zobowiązania techniczne i administracyjne dotyczące środków przewidzianych w art. 14 ust. 2 decyzji 2009/470/WE oraz w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.

- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wkład finansowy Unii na rzecz Bułgarii

1. Przyznaje się Bułgarii wkład finansowy Unii na pokrycie wydatków poniesionych przez to państwo członkowskie w ramach środków, o których mowa w art. 14 ust. 2 i 4 decyzji 2009/470/WE, wprowadzonych w Bułgarii w pierwszych sześciu miesiącach 2011 r. w celu zwalczania pryszczycy.

2. Wkład finansowy Unii jest równy 60 % (sześćdziesięciu procentom) całkowitych wydatków kwalifikowalnych.

3. Kwotę wkładu finansowego, o którym mowa w ust. 1, ustala się w późniejszej decyzji, którą należy przyjąć zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 40 ust. 2 decyzji 2009/470/WE.

Artykuł 2

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Bułgarii.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL